

(อม.๓๐)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๙๗/๒๕๕๙

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๔๔/๒๕๖๐

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๖ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

ระหว่าง

อัยการสูงสุด

นางดวงสุดา นิยมรัตน์ ที่ ๑

นางบุญทอง สุภารังษี ที่ ๒

นายเกษม นิยมรัตน์

ผู้ร้อง

ผู้คัดค้าน

ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ร้องดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุดมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎหมายอื่นซึ่งบัญญัติว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของอัยการสูงสุด หรือพนักงานอัยการ หรือสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ และเข้าดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน และคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่ง

กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในตำแหน่งที่ปรึกษานายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พบว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่มีทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญหลายรายการ จึงมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงรวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา โดยนำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่กรณีเข้ารับตำแหน่งเปรียบเทียบกับกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีและนำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรณีเข้ารับตำแหน่งเปรียบเทียบกับกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประกอบการไต่สวนพยานบุคคลและเอกสารแล้วเห็นว่า รายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งเป็นคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหามูลค่ารวม ๑๘๖,๖๒๐,๖๓๗.๗๖ บาท ตามรายการดังต่อไปนี้เพิ่มขึ้นผิดปกติ

๑. กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในตำแหน่งที่ปรึกษานายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มูลค่ารวม ๑๓๑,๔๗๔,๐๕๘.๗๖ บาท ได้แก่

(๑) หุ้นบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ที่อยู่ในชื่อของผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๓.๖๐ บาท มูลค่า ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท และหุ้นบริษัทดังกล่าวที่อยู่ในชื่อของผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ขายไปแล้วจำนวน ๙๒๓,๐๐๐ หุ้น เป็นเงิน ๓,๐๑๕,๒๑๔.๓๔ บาท

(๒) เงินได้จากการขายหุ้นบริษัทวินโคสต์ อินดัสเทรียล พาร์ค จำกัด (มหาชน) ในตลาดหลักทรัพย์จำนวน ๑๖,๕๘๕,๕๓๗.๔๐ บาท และหุ้นบริษัทดังกล่าวที่เหลือจากการขายในตลาดหลักทรัพย์ในวันที่พ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๑,๐๐๐,๑๖๘ หุ้น มูลค่า ๓๙๐,๐๖๕.๕๒ บาท

(๓) เงินได้จากการขายหุ้นบริษัทเอ็ม ลิงค์ เอเชีย คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๔,๑๘๗,๗๐๐ บาท เป็นเงิน ๕,๔๐๗,๑๖๓.๙๘ บาท

(๔) เงินลงทุนที่เพิ่มขึ้นของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ในกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มูลค่ารวม ๘,๕๘๕,๙๕๓.๐๒ บาท ดังนี้

๔.๑ เงินลงทุนของผู้ถือกล่าวหาในบริษัทหลักทรัพย์อาร์เอชบี (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัทหลักทรัพย์โกลเบล็ก จำกัด ได้แก่

(๔.๑.๑) หุ้น N-PARK จำนวน ๑๕,๐๓๔,๘๕๔ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๓ บาท
มูลค่า ๔๕๑,๐๔๕.๖๒ บาท

(๔.๑.๒) หุ้น NFC จำนวน ๙,๘๗๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑.๓๖ บาท มูลค่า
๑๓,๔๒๓.๒๐ บาท

๔.๒ เงินลงทุนของผู้คัดค้านที่ ๑ ในบริษัทหลักทรัพย์อาร์เอชบี (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัทหลักทรัพย์โกลเบล็ก จำกัด มูลค่ารวม ๘,๑๒๑,๔๘๔.๒๐ บาท ได้แก่

(๔.๒.๑) หุ้น DEMCO-W๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑.๖๐ บาท
มูลค่า ๓๒,๐๐๐ บาท

(๔.๒.๒) หุ้น HTC จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕.๖๐ บาท
มูลค่า ๑,๑๒๐,๐๐๐ บาท

(๔.๒.๓) หุ้น LIVE จำนวน ๒,๘๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๒๙ บาท มูลค่า
๘๑๒ บาท

(๔.๒.๔) หุ้น LIVE-W๑ จำนวน ๕,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๙ บาท
มูลค่า ๔๕๐ บาท

(๔.๒.๕) หุ้น N-PARK จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๓ บาท
มูลค่า ๔๕๐,๐๐๐ บาท

(๔.๒.๖) หุ้น TGCI จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕.๑๐ บาท
มูลค่า ๕๑๐,๐๐๐ บาท

(๔.๒.๗) หุ้น EARTH จำนวน ๒,๑๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๔.๖๘ บาท มูลค่า
๙,๘๒๘ บาท

(๔.๒.๘) หุ้น HTC จำนวน ๕๕๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕.๖๐ บาท
มูลค่า ๓,๐๘๐,๐๐๐ บาท

(๔.๒.๙) หุ้น PARTL (ที่ถูกริบ PATKL) จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๔๐ บาท มูลค่า ๔๐,๐๐๐ บาท

(๔.๒.๑๐) หุ้น CCP จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒.๘๘ บาท มูลค่า ๕๗๖,๐๐๐ บาท

(๔.๒.๑๑) หุ้น N-PARK จำนวน ๓๐,๙๖๙,๗๑๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๒ บาท มูลค่า ๖๑๙,๓๙๔.๒๐ บาท

(๔.๒.๑๒) หุ้น PT จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ราคาหุ้นละ ๓.๗๖ บาท มูลค่า ๗๕๒,๐๐๐ บาท

(๔.๒.๑๓) หุ้น TGCI จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕.๑๕ บาท มูลค่า ๕๑๕,๐๐๐ บาท

(๔.๒.๑๔) หุ้น TRUE จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๔.๑๖ บาท มูลค่า ๔๑๖,๐๐๐ บาท

(๕) รถยนต์นั่งส่วนบุคคล ยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน กก ๑๑๑ เชียงใหม่ ของผู้ถูกกล่าวหา มูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท

(๖) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๙๗๖๗ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ ๒๕.๖ ตารางวา ราคา ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท ของผู้คัดค้านที่ ๑

(๗) เงินลงทุนที่เพิ่มขึ้นของผู้ถูกกล่าวหาและของผู้คัดค้านที่ ๑ ในกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มูลค่ารวม ๒๑,๓๘๔,๑๕๒.๕๐ บาท คือ

๗.๑ เงินลงทุนของผู้ถูกกล่าวหามูลค่ารวม ๖๒๓,๗๘๓.๔๖ บาท ได้แก่

(๗.๑.๑) หุ้น N-PARK จำนวน ๑๕,๐๓๔,๘๕๔ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๒๔๒ บาท มูลค่า ๓๖๓,๘๔๓.๔๖ บาท

(๗.๑.๒) หุ้น NFC จำนวน ๙,๘๗๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๐ บาท มูลค่า ๐ บาท

(๗.๑.๓) หุ้น TMI จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑.๒๙๙๗ บาท
มูลค่า ๒๕๙,๙๔๐ บาท

๗.๒ เงินลงทุนของผู้คัดค้านที่ ๑ มูลค่ารวม ๒๐,๗๖๐,๓๖๙.๐๔ บาท ได้แก่

(๗.๒.๑) หุ้น EARTH จำนวน ๒,๑๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕ บาท มูลค่า
๑๐,๕๐๐ บาท

(๗.๒.๒) หุ้น PARTL (ที่ถูก PATKL) จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ
๐.๔๐ บาท มูลค่า ๔๐,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๓) หุ้น WIN จำนวน ๑๖๘ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๔๓ บาท มูลค่า
๗๒.๒๔ บาท

(๗.๒.๔) หุ้น N-PARK จำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๒ บาท
มูลค่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๕) หุ้น DEMCO จำนวน ๘๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕.๓๘ บาท มูลค่า
๔๓๐.๔๐ บาท

(๗.๒.๖) หุ้น LIVE จำนวน ๒,๘๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑.๔๖ บาท มูลค่า
๔,๐๘๘ บาท

(๗.๒.๗) หุ้น N-PARK จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๓ บาท
มูลค่า ๔๕๐,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๘) หุ้น TSF-W๒ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๑๘ บาท
มูลค่า ๓๖๐,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๙) หุ้น TMI จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒.๓๓ บาท มูลค่า
๑,๑๖๕,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๑๐) หุ้น HTC จำนวน ๖๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒๐.๖๐ บาท มูลค่า
๑,๒๓๖,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๑๑) หุ้น EARTH-W๓ จำนวน ๔๒๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๓.๕๒ บาท
มูลค่า ๑,๔๗๘.๔๐ บาท

(๗.๒.๑๒) หุ้น APURE จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒.๐๘ บาท
มูลค่า ๒,๐๘๐,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๑๓) หุ้น BLAND จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๙๓ บาท
มูลค่า ๙๓๐,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๑๔) หุ้น NINE จำนวน ๑๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๔.๘๘ บาท
มูลค่า ๔๘,๘๐๐ บาท

(๗.๒.๑๕) หุ้น NIPPON จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๓.๔๒ บาท
มูลค่า ๕,๑๓๐,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๑๖) หุ้น PM จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕.๘๐ บาท
มูลค่า ๒,๙๐๐,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๑๗) หุ้น PYLON-W๑๐ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒.๔๒ บาท
มูลค่า ๒๔๒,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๑๘) หุ้น TFD จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒.๑๒ บาท
มูลค่า ๒๑๒,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๑๙) หุ้น TFD-W๑ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑.๑๔ บาท
มูลค่า ๑,๑๔๐,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๒๐) หุ้น TMI จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒.๓๔ บาท
มูลค่า ๓,๕๑๐,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๒๑) หุ้น TFD-W๒ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๑๕ บาท
มูลค่า ๓๐๐,๐๐๐ บาท

๒. เงินลงทุนที่เพิ่มขึ้นของผู้คัดค้านที่ ๑ กรณีผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร มูลค่ารวม ๕๕,๑๔๖,๕๗๙ บาท ได้แก่

(๒.๑) หุ้น N-PARK จำนวน ๖๙,๐๓๐,๓๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๑๓ บาท มูลค่า
๘,๙๗๓,๙๓๙ บาท

(๒.๒) หุ้น N-PARK จำนวน ๔๕,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๑๓ บาท มูลค่า ๕,๘๕๐,๐๐๐ บาท

(๒.๓) หุ้น NDH (ที่ถูก KDH) จำนวน ๔๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๖๖.๒๕ บาท มูลค่า ๒,๖๕๐,๐๐๐ บาท

(๒.๔) หุ้น WHA จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕๕.๕๐ บาท มูลค่า ๑๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท

(๒.๕) หุ้น HMPRO จำนวน ๔๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑๖.๖๐ บาท มูลค่า ๖๖๔,๐๐๐ บาท

(๒.๖) หุ้น LALIN จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๔.๐๔ บาท มูลค่า ๔,๐๔๐,๐๐๐ บาท

(๒.๗) หุ้น TMI-W๑ จำนวน ๑,๐๑๒,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑.๙๗ บาท มูลค่า ๑,๙๙๓,๖๔๐ บาท

(๒.๘) หุ้น NIPPON จำนวน ๒,๕๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๗.๙๕ บาท มูลค่า ๑๙,๘๗๕,๐๐๐ บาท

เมื่อพิจารณาประวัติการซื้อขายหลักทรัพย์ของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ พบว่าเริ่มมีการซื้อขายหลักทรัพย์เป็นจำนวนมาก ซื้อทรัพย์สิน คือ ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง และมียานพาหนะเพิ่มขึ้นภายหลังจากผู้คัดค้านที่ ๑ นำหุ้นบริษัทวินโคสต์ อินดัสเทรียล พาร์ค จำกัด (มหาชน) เข้าขายในตลาดหลักทรัพย์ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเคยดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตามรายการทรัพย์สินดังกล่าวรวมมูลค่า ๑๘๖,๖๒๐,๖๓๗.๗๖ บาท และส่งรายงานผลการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบพร้อมสำนวนการไต่สวนไปยังผู้ร้อง ขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติตามรายการทรัพย์สินพร้อมดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวข้างต้นจำนวน ๑๘๖,๖๒๐,๖๓๗.๗๖ บาท ตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่สามารถโอนทรัพย์สินดังกล่าวให้แก่แผ่นดินได้ไม่ว่าในกรณีใด ๆ ให้ผู้ถูกกล่าวหาชดใช้เงินหรือให้โอนทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาแก่แผ่นดินแทนจนครบ หากไม่โอน

ให้ถือเอาคำสั่งของศาลแพ่งการแสดงเจตนาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๘, ๘๐, ๘๓

ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ยืนยันคำคัดค้านทำนองเดียวกันว่า คำร้องของผู้ร้องไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจาก นายมานพ เสือเหลือง ผู้เรียงคำร้องมิใช่ัยการสูงสุด จึงไม่มีอำนาจดำเนินคดีและเป็นผู้เรียงคำร้อง คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่แจ้งคำสั่งแต่งตั้งอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ตามคำสั่งที่ ๑๕๕/๒๕๕๘ และคำสั่งที่ ๕๔๘/๒๕๕๘ ให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ทราบและคณะอนุกรรมการไม่ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ทราบอันเป็นการขัดต่อระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๗ ทำให้มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เห็นชอบตามความเห็นของคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวเป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง ทรัพย์สินที่ขอให้ตกเป็นของแผ่นดินไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ แต่เป็นทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ได้มาโดยชอบ โดยหุ้นบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น นั้น ไม่ใช่ของผู้คัดค้านที่ ๑ แต่เป็นของผู้คัดค้านที่ ๒ ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๑ ได้โอนชำระหนี้เงินกู้ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ส่วนหุ้นวินโคสต์ อินดัสเทรียล พาร์ค จำกัด (มหาชน) จำนวน ๑,๐๐๐,๑๖๘ หุ้น มูลค่า ๓๙๐,๐๖๕.๕๒ บาท และเงินได้จากการขายหุ้นบริษัทวินโคสต์ อินดัสเทรียล พาร์ค จำกัด (มหาชน) จำนวน ๑๖,๕๘๕,๕๓๗.๔๐ บาท และหุ้นที่ยังคงเหลือจากการขายนั้นเป็นของผู้คัดค้านที่ ๑ ที่เกิดจากการลงทุนส่วนตัวโดยชอบ หาใช่หุ้นที่เหลือจากการได้มาโดยมิชอบ และเงินได้ดังกล่าวนี้ไม่ใช่เงินที่ได้จากการแปรสภาพหุ้นที่ได้มาโดยมิชอบ สำหรับเงินจากการขายหุ้นบริษัทเอ็ม ลิ่งค์ เอเชีย คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๔,๑๘๗,๗๐๐ หุ้น เป็นเงิน ๕,๔๐๗,๑๖๓.๙๘ บาท ของผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น เป็นการลงทุนส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๑ โดยชอบ และเงินลงทุนเพิ่มขึ้นของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ กรณีผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่จำนวน ๘,๕๘๕,๙๕๓.๐๒ บาท เป็นเงินของผู้คัดค้านที่ ๑ ที่เกิดจากการลงทุนซื้อขายหุ้นของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ในตลาดหลักทรัพย์ไม่ใช่การลงทุนที่ผิดกฎหมายแต่อย่างใด นอกจากนี้รถยนต์

ยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน กก ๑๑๑ เชียงใหม่ เป็นของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งห้างหุ้นส่วนจำกัดแม่ปิง ดีเวลลอปเม้นท์ ได้โอนกรรมสิทธิ์ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาโดยชอบ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๙๗๖๗ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ก็เป็นของผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ซื้อมาโดยชอบจาก นายชูเกียรติ กมลประภาสวัสต์ ส่วนเงินลงทุนเพิ่มขึ้นของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ กรณีผู้ถูกกล่าวหาพ้นจาก ตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่จำนวน ๒๑,๓๘๔,๑๕๒.๕๐ บาท นั้น เป็นการลงทุนซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ในส่วนของผู้ถูกกล่าวหาจำนวน ๓ หลักทรัพย์ เป็นเงิน ๖๒๓,๗๘๓.๔๖ บาท และของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒๑ หลักทรัพย์ เป็นเงิน ๒๐,๗๖๐,๓๖๙.๐๔ บาท และเงินลงทุนเพิ่มของผู้คัดค้านที่ ๑ กรณีผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๕๕,๑๔๖,๕๗๙ บาท เป็นเงินลงทุนของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ได้มาโดยชอบ และสุจริต โดยเป็นเงินหมุนเวียนมาจากหลายส่วนเพื่อลงทุนซื้อหุ้นระคนปนกันไปกับการใช้จ่าย ไม่อาจแยกที่มาของเงินลงทุนชัดเจนแน่นอนได้ ทรัพย์สินตามคำร้องจึงไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ แต่อย่างไร จากการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ไม่ปรากฏว่าเงินลงทุนตามคำร้องของผู้คัดค้านที่ ๑ เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาแต่อย่างไร การพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่ถูกต้องและไม่ชอบด้วยนิยาม “ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ” ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๒ ยืนยันคัดค้านว่า คำร้องของผู้ร้องไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากอัยการสูงสุด ไม่ได้เรียงคำฟ้องด้วยตนเองอันเป็นการขัดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๓ ผู้คัดค้านที่ ๒ กับ นายโจษ แซ่ฉิม สามีของผู้คัดค้านที่ ๒ ได้ร่วมกันประกอบธุรกิจโรงสีข้าวและโรงน้ำแข็งจนมีฐานะร่ำรวย และยังมีทรัพย์สินอื่น ๆ อีก เช่น ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๓๔๓๗ ตำบลช้างคลาน อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ มีราคาประเมินประมาณ ๖๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังนั้นผู้คัดค้านที่ ๒ จึงมีเงินจำนวน ๗๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญากู้ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ ให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งเป็นลูกสะใภ้ กู้ยืมได้ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้คัดค้านที่ ๑ โอนหุ้นบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น รวมมูลค่า ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ เพื่อชำระหนี้เงินกู้ยืม หุ้นจำนวนดังกล่าวจึงเป็นของผู้คัดค้านที่ ๒ ขอให้ยกคำร้อง

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนและรายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว
ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุตรของผู้คัดค้านที่ ๒ กับ นายโจสง แซ่ฉิม มีผู้คัดค้านที่ ๑
เป็นคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายก
องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ และพ้นจาก
ตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ และเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่
โดยเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖
ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรส
ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และตำแหน่ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรณีย์เข้ารับตำแหน่ง กรณีย์พ้นจากตำแหน่งและกรณีย์พ้นจากตำแหน่งมาแล้ว
เป็นเวลาหนึ่งปี ระหว่างผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่
ผู้คัดค้านที่ ๑ รับโอนหุ้นบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จาก นายวัฒน์ชัย วิไลลักษณ์
นอกตลาดหลักทรัพย์จำนวน ๒๑,๕๓๕,๗๗๐ หุ้น แล้วให้บริษัทหลักทรัพย์โกลเบล็ก จำกัด
ขายหุ้นดังกล่าวในตลาดหลักทรัพย์ได้จำนวน ๙๒๓,๐๐๐ หุ้น คงเหลือ ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ครั้นวันที่
๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ หุ้นบริษัทดังกล่าวถูกขึ้นเครื่องหมายห้ามซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ (SP)
ต่อมาวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้คัดค้านที่ ๑ โอนหุ้นบริษัทดังกล่าวที่เหลืออยู่ทั้งหมดให้แก่
ผู้คัดค้านที่ ๒ และเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๓ ระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งที่ปรึกษา
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้รับโอนหุ้นบริษัทวินโคสท์ อินดัสเทรียล
พาร์ค จำกัด (มหาชน) จำนวน ๓๒,๘๗๓,๙๖๒ หุ้น นอกตลาดหลักทรัพย์จาก นายวิลาส นีรนาทโกมล
แล้วให้บริษัทหลักทรัพย์โกลเบล็ก จำกัด ขายหุ้นดังกล่าวในตลาดหลักทรัพย์ และเมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๔
ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้รับโอนหุ้นบริษัทวินโคสท์ อินดัสเทรียล พาร์ค จำกัด (มหาชน) จำนวน
๔๐,๒๑๒,๕๐๖ หุ้น นอกตลาดหลักทรัพย์จาก นายสุรสิทธิ์ ดิยะวัชรพงศ์ แล้วให้บริษัทหลักทรัพย์
โกลเบล็ก จำกัด ขายหุ้นดังกล่าวในตลาดหลักทรัพย์ได้ทั้งหมดและโอนเงินได้จากการขายหุ้นเข้าบัญชี
เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัลแอร์พอร์ต ของผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้คัดค้านที่ ๑
ทยอยถอนเงินจากบัญชีไปโดยถอนเงินครั้งสุดท้ายวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๔ ก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหา
จะพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ในวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๔

ผู้คัดค้านที่ ๑ เบิกถอนเงินจากบัญชีเงินฝากดังกล่าวโดยมีพฤติการณ์ถอนเงินหลายครั้งจำนวนครั้งละ ๑,๙๙๙,๙๐๐ บาท ในวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ คงเหลือเงินในบัญชีเพียง ๔๙,๑๓๓.๖๖ บาท คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและควมมีอยู่จริงรวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาในตำแหน่งดังกล่าวตามคำสั่งที่ ๑๕๕/๒๕๕๘ และคำสั่งที่ ๕๔๘/๒๕๕๘ จากการตรวจสอบและได้สวนพยานบุคคลและเอกสารแล้วคณะกรรมการดังกล่าวเห็นว่าทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ เพิ่มขึ้นผิดปกติตามรายการทรัพย์สินดังต่อไปนี้รวมมูลค่า ๑๘๖,๖๒๐,๖๓๗.๗๖ บาท

๑. ทรัพย์สินจากตำแหน่งและทรัพย์สินจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ มูลค่ารวม ๑๓๑,๔๗๔,๐๕๘.๗๖ บาท ได้แก่

(๑) หุ้นบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ที่อยู่ในชื่อของผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๓.๖๐ บาท มูลค่า ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท และหุ้นบริษัทดังกล่าวที่อยู่ในชื่อของผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ขายไปแล้วจำนวน ๙๒๓,๐๐๐ หุ้น เป็นเงิน ๓,๐๑๕,๒๑๔.๓๔ บาท

(๒) เงินได้จากการขายหุ้นบริษัทวินโคสต์ อินดัสเทรียล พาร์ค จำกัด (มหาชน) ในตลาดหลักทรัพย์จำนวน ๑๖,๕๘๕,๕๓๗.๔๐ บาท และหุ้นบริษัทดังกล่าวที่เหลือจากการขายในตลาดหลักทรัพย์ในวันที่พ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่จำนวน ๑,๐๐๐,๑๖๘ หุ้น มูลค่า ๓๙๐,๐๖๕.๕๒ บาท

(๓) เงินได้จากการขายหุ้นบริษัทเอ็ม ลิงค์ เอเชีย คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๔,๑๘๗,๗๐๐ หุ้น เป็นเงิน ๕,๔๐๗,๑๖๓.๙๘ บาท

(๔) เงินลงทุนที่เพิ่มขึ้นของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ในกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ มูลค่ารวม ๘,๕๘๕,๙๕๓.๐๒ บาท ดังนี้

๔.๑ เงินลงทุนของผู้ถูกกล่าวหาในบริษัทหลักทรัพย์อาร์เอชบี (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัทหลักทรัพย์โกลเบล็ก จำกัด ได้แก่

(๔.๑.๑) หุ้น N-PARK จำนวน ๑๕,๐๓๔,๘๕๔ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๓ บาท มูลค่า ๔๕๑,๐๔๕.๖๒ บาท

(๔.๑.๒) หุ้น NFC จำนวน ๙,๘๗๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑.๓๖ บาท มูลค่า ๑๓,๔๒๓.๒๐ บาท

๔.๒ เงินลงทุนของผู้คัดค้านที่ ๑ ในบริษัทหลักทรัพย์อาร์เอชบี (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัทหลักทรัพย์โกลเบล็ก จำกัด มูลค่ารวม ๘,๑๒๑,๔๘๔.๒๐ บาท ได้แก่

(๔.๒.๑) หุ้น DEMCO-W๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑.๖๐ บาท มูลค่า ๓๒,๐๐๐ บาท

(๔.๒.๒) หุ้น HTC จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕.๖๐ บาท มูลค่า ๑,๑๒๐,๐๐๐ บาท

(๔.๒.๓) หุ้น LIVE จำนวน ๒,๘๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๒๙ บาท มูลค่า ๘๑๒ บาท

(๔.๒.๔) หุ้น LIVE-W๑ จำนวน ๕,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๙ บาท มูลค่า ๔๕๐ บาท

(๔.๒.๕) หุ้น N-PARK จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๓ บาท มูลค่า ๔๕๐,๐๐๐ บาท

(๔.๒.๖) หุ้น TGCI จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕.๑๐ บาท มูลค่า ๕๑๐,๐๐๐ บาท

(๔.๒.๗) หุ้น EARTH จำนวน ๒,๑๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๔.๖๘ บาท มูลค่า ๙,๘๒๘ บาท

(๔.๒.๘) หุ้น HTC จำนวน ๕๕๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕.๖๐ บาท มูลค่า ๓,๐๘๐,๐๐๐ บาท

(๔.๒.๙) หุ้น PARTL (ที่ถูกรับ PATKL) จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๔๐ บาท มูลค่า ๔๐,๐๐๐ บาท

(๔.๒.๑๐) หุ้น CCP จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒.๘๘ บาท มูลค่า ๕๗๖,๐๐๐ บาท

(๔.๒.๑๑) หุ้น N-PARK จำนวน ๓๐,๙๖๙,๗๑๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๒ บาท

มูลค่า ๖๑๙,๓๙๔.๒๐ บาท

(๔.๒.๑๒) หุ้น PT จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ราคาหุ้นละ ๓.๗๖ บาท

มูลค่า ๗๕๒,๐๐๐ บาท

(๔.๒.๑๓) หุ้น TGCI จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕.๑๕ บาท

มูลค่า ๕๑๕,๐๐๐ บาท

(๔.๒.๑๔) หุ้น TRUE จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๔.๑๖ บาท

มูลค่า ๔๑๖,๐๐๐ บาท

(๕) รถยนต์นั่งส่วนบุคคล ยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน กก ๑๑๑ เชียงใหม่ ของผู้ถูกกล่าวหา มูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท

(๖) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๙๗๖๗ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ ๒๕.๖ ตารางวา ราคา ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท

(๗) เงินลงทุนที่เพิ่มขึ้นของผู้ถูกกล่าวหาและของผู้คัดค้านที่ ๑ ในกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในตำแหน่งที่ปรึกษานายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ มูลค่ารวม ๒๑,๓๘๔,๑๕๒.๕๐ บาท คือ

๗.๑ เงินลงทุนของผู้ถูกกล่าวหามูลค่ารวม ๖๒๓,๗๘๓.๔๖ บาท ได้แก่

(๗.๑.๑) หุ้น N-PARK จำนวน ๑๕,๐๓๔,๘๕๔ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๒๔๒ บาท

มูลค่า ๓๖๓,๘๔๓.๔๖ บาท

(๗.๑.๒) หุ้น NFC จำนวน ๙,๘๗๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๐ บาท มูลค่า

๐ บาท

(๗.๑.๓) หุ้น TMI จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑.๒๙๙๗ บาท

มูลค่า ๒๕๙,๙๔๐ บาท

๗.๒ เงินลงทุนของผู้คัดค้านที่ ๑ มูลค่ารวม ๒๐,๗๖๐,๓๖๙.๐๔ บาท ได้แก่

(๗.๒.๑) หุ้น EARTH จำนวน ๒,๑๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕ บาท มูลค่า

๑๐,๕๐๐ บาท

(๗.๒.๒) หุ้น PARTL (ที่ถูก PATKL) จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๔๐ บาท มูลค่า ๔๐,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๓) หุ้น WIN จำนวน ๑๖๘ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๔๓ บาท มูลค่า ๗๒.๒๔ บาท

(๗.๒.๔) หุ้น N-PARK จำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๒ บาท มูลค่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๕) หุ้น DEMCO จำนวน ๘๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕.๓๘ บาท มูลค่า ๔๓๐.๔๐ บาท

(๗.๒.๖) หุ้น LIVE จำนวน ๒,๘๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑.๕๖ บาท มูลค่า ๔,๐๘๘ บาท

(๗.๒.๗) หุ้น N-PARK จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๓ บาท มูลค่า ๔๕๐,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๘) หุ้น TSF-W๒ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๑๘ บาท มูลค่า ๓๖๐,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๙) หุ้น TMI จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒.๓๓ บาท มูลค่า ๑,๑๖๕,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๑๐) หุ้น HTC จำนวน ๖๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒๐.๖๐ บาท มูลค่า ๑,๒๓๖,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๑๑) หุ้น EARTH-W๓ จำนวน ๔๒๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๓.๕๒ บาท มูลค่า ๑,๔๗๘.๔๐ บาท

(๗.๒.๑๒) หุ้น APURE จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒.๐๘ บาท มูลค่า ๒,๐๘๐,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๑๓) หุ้น BLAND จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๙๓ บาท มูลค่า ๙๓๐,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๑๔) หุ้น NINE จำนวน ๑๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๔.๘๘ บาท
มูลค่า ๔๘,๘๐๐ บาท

(๗.๒.๑๕) หุ้น NIPPON จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๓.๔๒ บาท
มูลค่า ๕,๑๓๐,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๑๖) หุ้น PM จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕.๘๐ บาท
มูลค่า ๒,๙๐๐,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๑๗) หุ้น PYLON-W๑๐ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒.๔๒ บาท
มูลค่า ๒๔๒,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๑๘) หุ้น TFD จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒.๑๒ บาท
มูลค่า ๒๑๒,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๑๙) หุ้น TFD-W๑ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑.๑๔ บาท
มูลค่า ๑,๑๔๐,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๒๐) หุ้น TMI จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒.๓๔ บาท
มูลค่า ๓,๕๑๐,๐๐๐ บาท

(๗.๒.๒๑) หุ้น TFD-W๒ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๑๕ บาท
มูลค่า ๓๐๐,๐๐๐ บาท

๒. เงินลงทุนที่เพิ่มขึ้นของผู้คัดค้านที่ ๑ กรณีผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร มูลค่ารวม ๕๕,๑๔๖,๕๗๙ บาท ได้แก่

(๒.๑) หุ้น N-PARK จำนวน ๖๙,๐๓๐,๓๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๑๓ บาท มูลค่า
๘,๙๗๓,๙๓๙ บาท

(๒.๒) หุ้น N-PARK จำนวน ๔๕,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๑๓ บาท มูลค่า
๕,๘๕๐,๐๐๐ บาท

(๒.๓) หุ้น NDH (ที่ถูก KDH) จำนวน ๔๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๖๖.๒๕ บาท
มูลค่า ๒,๖๕๐,๐๐๐ บาท

(๒.๔) หุ่น WHA จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ หุ่น ราคาหุ่นละ ๕๕.๕๐ บาท มูลค่า ๑๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท

(๒.๕) หุ่น HMPRO จำนวน ๔๐,๐๐๐ หุ่น ราคาหุ่นละ ๑๖.๖๐ บาท มูลค่า ๖๖๔,๐๐๐ บาท

(๒.๖) หุ่น LALIN จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ หุ่น ราคาหุ่นละ ๔.๐๔ บาท มูลค่า ๔,๐๔๐,๐๐๐ บาท

(๒.๗) หุ่น TMI-W๑ จำนวน ๑,๐๑๒,๐๐๐ หุ่น ราคาหุ่นละ ๑.๙๗ บาท มูลค่า ๑,๙๙๓,๖๔๐ บาท

(๒.๘) หุ่น NIPPON จำนวน ๒,๕๐๐,๐๐๐ หุ่น ราคาหุ่นละ ๗.๙๕ บาท มูลค่า ๑๙,๘๗๕,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ขณะผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔, ๓๘ จำนวน ๑๘๖,๖๒๐,๖๓๗.๗๖ บาท

มีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า นายมานพ เสือเหลือง พนักงานอัยการมีอำนาจดำเนินคดีและเรียกร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินในคดีนี้ตกเป็นของแผ่นดินหรือไม่ โดยผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ อ้างว่า นายมานพ ไม่มีอำนาจดำเนินคดีและเรียกร้อง เพราะตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๘ บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของอัยการสูงสุดเป็นการเฉพาะตัวที่ไม่อาจมอบหมายและแต่งตั้งให้บุคคลอื่นดำเนินคดีและเรียกร้องแทนได้ ส่วนผู้คัดค้านที่ ๒ อ้างว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๓ บัญญัติให้อัยการสูงสุด เป็นผู้มีอำนาจยื่นฟ้องคดี โดยจะต้องลงลายมือชื่อในคำฟ้องและต้องเป็นผู้เรียกคำฟ้องด้วยตนเองจะมอบหมายให้พนักงานอัยการอื่นทำแทนไม่ได้ เพราะเป็นตำแหน่งและเป็นอำนาจหน้าที่โดยเฉพาะ และไม่มีกฎหมายให้อำนาจอัยการสูงสุดมอบหมายให้ผู้อื่นทำหน้าที่แทนได้ ดังนั้น คำร้องของผู้ร้องจึงไม่ชอบที่ศาลจะรับไว้พิจารณา เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

วิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๓ บัญญัติว่า ผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (๑) อัยการสูงสุด (๒) คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๘ วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติให้ประธานกรรมการส่งเอกสารทั้งหมดที่มีอยู่พร้อมทั้งรายงานผลการตรวจสอบไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๐ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม เห็นได้ว่า กรณีนี้กฎหมายบัญญัติให้อำนาจในการยื่นคำร้อง เป็นของอัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีอื่น ๆ และกฎหมายไม่ได้บัญญัติให้อัยการสูงสุดอาจมอบอำนาจให้บุคคลอื่นยื่นคำร้องแทนได้ เนื่องจากต้องการให้เกิดการกลั่นกรองการดำเนินคดีเพื่อป้องกันสิทธิของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมิให้ถูกกลั่นแกล้งได้ จึงบัญญัติให้มีการตรวจสอบทบทวนในชั้นสูงสุดขององค์กรอัยการ ดังนั้นการเป็นผู้ร้องคดีนี้ย่อมเป็นอำนาจเฉพาะตัวของอัยการสูงสุด เมื่ออัยการสูงสุดลงชื่อเป็นผู้ร้องขอให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของแผ่นดิน จึงเป็นการยื่นคำร้องโดยอัยการสูงสุดแล้ว ส่วนการที่ผู้ใดจะเป็นผู้เรียงคำร้อง หรือพิมพ์คำร้อง รวมถึงการดำเนินคดีด้วยการว่าความในศาลนั้น บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวข้างต้นไม่ได้บัญญัติบังคับว่า อัยการสูงสุดจะต้องเป็นผู้เรียงคำร้องหรือพิมพ์คำร้องรวมทั้งต้องว่าความด้วยตนเองเช่นอย่างการยื่นคำร้อง และตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓ และมาตรา ๔ กำหนดให้อัยการสูงสุดอาจมีคำสั่งให้พนักงานอัยการไปดำเนินคดีใดเฉพาะเรื่องได้ และมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่งบัญญัติว่า ในการใช้อำนาจพนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายอื่นให้อัยการสูงสุดมีอำนาจทำคำสั่งเฉพาะเรื่อง หรือวางระเบียบให้พนักงานอัยการปฏิบัติการได้ เมื่อคดีนี้ อัยการสูงสุดผู้ร้อง ได้มีคำสั่งสำนักงานอัยการสูงสุดที่ ๑๑๔๐/๒๕๕๙ เรื่องให้พนักงานอัยการดำเนินคดีเฉพาะเรื่อง โดยได้แนบมาพร้อมกับคำร้อง และคำสั่งดังกล่าวระบุว่า อัยการสูงสุดมีคำสั่งให้นายมานพ เสือเหลือง อัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุด มีอำนาจดำเนินคดีระหว่างอัยการสูงสุดผู้ร้อง ร้องขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดิน

ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยให้มีอำนาจดำเนินคดีดังกล่าวไปจนถึงที่สุด จึงเป็นการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๓ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๘ แล้ว นายมานพ จึงมีอำนาจเรียกร้องและว่าความรวมถึงการดำเนินคดีตามที่ได้รับมอบอำนาจได้ ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๒ ฟังไม่ขึ้น

ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการ ทั้งในการไต่สวนข้อเท็จจริงก็ไม่ได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๕ การไต่สวนข้อเท็จจริงของอนุกรรมการไต่สวนไม่ชอบด้วยมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น เห็นว่า แม้ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๓ กำหนดว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งให้ไต่สวนข้อเท็จจริงและแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงในคดีเรื่องใดแล้ว ให้ประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการและเลขานุการแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ... และข้อ ๑๕ กำหนดว่า ในการแจ้งคำสั่งให้ไต่สวนข้อเท็จจริงและแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ให้ระบุเหตุแห่งการคัดค้านอนุกรรมการไว้ด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการได้ ดังนั้นหากเป็นกรณีที่ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามระเบียบดังกล่าวจะต้องมีการแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อให้ผู้คัดค้านมีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการด้วย แต่คดีนี้เป็นการดำเนินคดีอันสืบเนื่องมาจากการตรวจสอบบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องปฏิบัติตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน พ.ศ. ๒๕๕๕ เมื่อพิจารณาตามระเบียบดังกล่าว ข้อ ๗ กำหนดว่า

ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานไต่สวน หรือแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินดำเนินการแทน แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยก็ได้... ซึ่งเป็นเรื่องของการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ไม่ได้กำหนดให้สิทธิผู้ซึ่งถูกกล่าวหาว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติและเป็นผู้ถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับการจูงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยมีการดำเนินการไปพร้อมกับการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินมีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจสอบแต่อย่างใด จึงเป็นกรณีที่ระเบียบภายในกำหนดขั้นตอนดำเนินการในกรณีตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและกรณีไต่สวนข้อเท็จจริงนอกเหนือไปจากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แตกต่างกัน และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชอบที่จะดำเนินการตามระเบียบภายในที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะดังกล่าวข้างต้น ดังนั้น การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้แจ้งคำสั่งผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการ ในการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ถูกตรวจสอบ และดำเนินคดีเกี่ยวกับการจูงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบด้วยนั้น ไม่ทำให้การตรวจสอบของคณะกรรมการไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด ดังนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่จำเป็นต้องแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการก่อน

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า การไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ต่อสู้คดีว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๗ และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๕ กำหนดว่า การไต่สวนข้อเท็จจริงจะต้องมีการแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้คัดค้านทราบเมื่อไม่ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ การไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คดีนี้จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในการไต่สวนข้อเท็จจริงให้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และกำหนดเวลาตามสมควรให้ผู้ถูกกล่าวหาจะมาชี้แจงข้อกล่าวหาแสดงพยานหลักฐานหรือนำพยานบุคคล มาให้ปากคำประกอบการชี้แจง โดยที่การไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๔๗ ดังกล่าวนี้เป็นการไต่สวน ข้อเท็จจริงตามมาตรา ๔๓ ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการการไต่สวนข้อเท็จจริง เนื่องจากได้มีการเข้าชื่อร้องขอเพื่อให้วุฒิสภาลดถอนผู้ถูกกล่าวหาออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๕๙ หรือกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินส่งเรื่องให้ลดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งเนื่องจากการกระทำผิด มาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

(๒) มีกรณีที่ต้องไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๖๖

(๓) มีการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๗๕

(๔) มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายวณผิดปกิตตามมาตรา ๗๗ หรือกระทำความผิด ตามมาตรา ๘๘

(๕) มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๘๔

(๖) มีกรณีที่ต้องดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๙๙/๑ ระเบียบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดขึ้นจะต้องไม่กระทบถึงสิทธิของบุคคลในกระบวนการ ยุติธรรม และจะต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีของผู้ถูกกล่าวหาลดน้อยลงกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

การดำเนินการก่อนยื่นคำร้องในคดีนี้เป็นไปเพื่อดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงอันมีมูลคดี มาจากการที่ทรัพย์สินหรือหนี้สินในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองได้ยื่นเมื่อพ้นจากตำแหน่งมีการเปลี่ยนแปลงไปจากบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ที่ได้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่งในลักษณะที่มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มูลคดีไม่ใช่การไต่สวน กรณีร้ายวณผิดปกิตซึ่งเป็นมูลคดีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๓ ดังกล่าวข้างต้น ดังนั้น การตรวจสอบ บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจึงไม่อยู่ในบังคับในอันที่จะต้องแจ้งข้อกล่าวหา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๔๗ และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๕ แต่อย่างไรก็ตาม นอกจากนี่ยังได้ความว่า การดำเนินการของคณะอนุกรรมการ ป.ป.ช. เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบความถูกต้องและความเป็นอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามระเบียบดังกล่าว ข้อ ๗ กำหนดว่าในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานไต่สวน หรือแต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินดำเนินการแทนแล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยก็ได้ และในกรณีที่ผลการตรวจสอบปรากฏว่าทรัพย์สินมีความเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นผิดปกติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ทายาทหรือผู้จัดการมรดก แล้วแต่กรณีชี้แจงการได้มาของทรัพย์สินดังกล่าวก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๘ ตามบทกฎหมายและระเบียบดังกล่าวนี้ไม่ได้กำหนดให้ต้องแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหาว่า มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติแต่อย่างใด ดังนั้นแม้ไม่ได้แจ้งข้อกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๗ และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๕ ในการตรวจสอบทรัพย์สินที่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วพบว่า ผู้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติแต่ก็หาเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ คำคัดค้านข้อนี้ของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ฟังไม่ขึ้น

มีปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาระหว่างดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตามคำร้องหรือไม่ เห็นว่า จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ รวมทั้งการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๒ คณะอนุกรรมการ ป.ป.ช. พบความเปลี่ยนแปลงของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอย่างมีนัยสำคัญ โดยเมื่อนำบัญชี

แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่งเปรียบเทียบกับกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และนำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรณีเข้ารับตำแหน่งเปรียบเทียบกับกรณีพ้นจากตำแหน่ง จากการเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวพบว่า ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อปี ๒๕๕๑ ถึงวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่เมื่อปี ๒๕๕๖ มีรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๒ มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นรวมมูลค่า ๑๘๖,๖๒๐,๖๓๗.๗๖ บาท ตามคำร้องเป็นการดำเนินคดีกรณีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๘ วรรคสอง ที่กำหนดว่า ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเอกสารทั้งหมดที่มีอยู่พร้อมทั้งรายงานผลการตรวจสอบไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นตกเป็นของแผ่นดินต่อไป ซึ่งแม้ว่าผู้ร้องจะไม่มีหลักฐานใดมายืนยันว่า ทรัพย์สินหรือเงินได้ที่เพิ่มขึ้นของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ได้มาจากการทุจริตหรือได้มาด้วยวิธีการที่ไม่ถูกต้องอย่างไร และจะสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือไม่ แต่ก็หาเป็นข้อสำคัญในคดีไม่ เพราะพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดกล่าวอ้างว่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมิได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติก็ดี มิได้เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติก็ดี ผู้นั้นมีภาระการพิสูจน์ต่อศาล ตามบทกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้เป็นภาระการพิสูจน์ของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๒ ที่จะแสดงความบริสุทธิ์ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แหล่งเงินได้จากที่ใดหรือจากธุรกรรมใดมาเชื่อมโยงให้เห็นว่าทรัพย์สินหรือเงินได้ซึ่งในที่สุดแล้วตกอยู่แก่ผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๒ เป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยสุจริตตามสมควรและไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนผิดปกติ หรือทรัพย์สินที่ขอให้ตกเป็นของแผ่นดินนั้นผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๒ ไม่ได้ถือครองทรัพย์สินแทนผู้ถูกกล่าวหา ด้วยเหตุว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นหรือเคยเป็นที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ที่ถูกรตรวจสอบพบว่ามีเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ซึ่งแม้จะเป็นข้อกล่าวหาเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นในเชิงลบ แต่การนำสืบว่าทรัพย์สินหรือเงินได้ที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ถูกตรวจสอบพบว่ามีจำนวนเพิ่มขึ้นนั้น มีความเป็นมาอย่างไรเป็นการยากที่จะผลักภาระการพิสูจน์ไปยังผู้อื่น ทั้งทรัพย์สินหรือเงินได้มีที่มาหรือจากธุรกรรมใดย่อมอยู่ในความรู้เห็นของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๒ เป็นการเฉพาะ ดังนั้นผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๒ จึงต้องพิสูจน์ว่าไม่ได้มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติไม่ใช่ของผู้ถูกกล่าวหาแต่เป็นของผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๒ ที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย

ทรัพย์สินหรือเงินได้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าเป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติและผู้ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินแบ่งแยกเป็นรายการได้ ดังนี้

(๑) หุ้นบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ที่อยู่ในชื่อของผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๓.๖๐ บาท มูลค่า ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท และหุ้นบริษัทดังกล่าวที่อยู่ในชื่อของผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ขายไปแล้วจำนวน ๙๒๓,๐๐๐ หุ้น เป็นเงิน ๓,๐๑๕,๒๑๔.๓๔ บาท

(๒) เงินที่ได้จากการขายหุ้นบริษัทวินโคสต์ อินดัสเทรียล พาร์ค จำกัด (มหาชน) ในตลาดหลักทรัพย์จำนวน ๑๖,๕๘๕,๕๓๗.๔๐ บาท และหุ้นบริษัทดังกล่าวที่เหลือจากการขายในตลาดหลักทรัพย์ในวันที่พ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๑,๐๐๐,๑๖๘ หุ้น มูลค่า ๓๙๐,๐๖๕.๕๒ บาท

(๓) เงินที่ได้จากการขายหุ้นบริษัทเอ็ม ลิงค์ เอเชีย คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๔,๑๘๗,๗๐๐ หุ้น เป็นเงิน ๕,๔๐๗,๑๖๓.๙๘ บาท

(๔) เงินลงทุนที่เพิ่มขึ้นของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ในกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ มูลค่ารวม ๘,๕๘๕,๙๕๓.๐๒ บาท

(๕) รถยนต์นั่งส่วนบุคคล ยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน กก ๑๑๑ เชียงใหม่ ของผู้ถูกกล่าวหา มูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท

(๖) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๙๗๖๗ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ ๒๕.๖ ตารางวา ราคา ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท ของผู้คัดค้านที่ ๑

(๗) เงินลงทุนที่เพิ่มขึ้นของผู้ถูกกล่าวหาและของผู้คัดค้านที่ ๑ ในกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้ว เป็นเวลาหนึ่งปีในตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ มูลค่ารวม ๒๑,๓๘๔,๑๕๒.๕๐ บาท

(๘) เงินลงทุนที่เพิ่มขึ้นของผู้คัดค้านที่ ๑ กรณีผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวม ๘ แห่ง มูลค่า ๕๕,๑๔๖,๕๗๙ บาท

รวมเป็นมูลค่าทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติตามคำร้องจำนวน ๑๘๖,๖๒๐,๖๓๗.๗๖ บาท

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า ทรัพย์สินรายการที่ (๑) หุ่นบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ที่อยู่ในชื่อของผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ่น ราคาหุ่นละ ๓.๖๐ บาท มูลค่า ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท และหุ่นบริษัทดังกล่าวที่อยู่ในชื่อของผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ขายไปแล้วจำนวน ๙๒๓,๐๐๐ หุ่น เป็นเงิน ๓,๐๑๕,๒๑๔.๓๔ บาท ที่ผู้ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินนั้น เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหานำสืบว่า การซื้อหุ่นดังกล่าวนั้น ผู้คัดค้านที่ ๑ กู้ยืมเงินจากผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๗๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญากู้ยืมเอกสารหมายเลข ร. ๑๒ หน้า ๓๑๑ สำหรับเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๒ นำมาให้ผู้คัดค้านที่ ๑ กู้ยืมนั้น ผู้คัดค้านที่ ๒ ได้ชี้แจงในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กับเบิกความในชั้นศาลว่า เงินที่นำมาให้กู้ยืมนั้นได้จากการประกอบกิจการโรงน้ำแข็งและโรงสีข้าวซึ่งเก็บไว้เป็นเงินสดที่บ้านรวมประมาณ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้คัดค้านที่ ๒ ไม่ทราบว่ารายได้จากกิจการโรงสีข้าวและกิจการโรงน้ำแข็งมีจำนวนแน่นอนเท่าใด เพราะ นายโจสง แซ่ฉิม สามีของผู้คัดค้านที่ ๒ ซึ่งเป็นบิดาของผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำเนินการ และผู้คัดค้านที่ ๒ มีรายได้จากกิจการดังกล่าวเดือนละประมาณ ๗๐,๐๐๐ บาท ถึง ๘๐,๐๐๐ บาท ปี ๒๕๑๒ เลิกกิจการโรงสีข้าว ผู้คัดค้านที่ ๒ ได้รับเงินส่วนแบ่งมาประมาณ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาปี ๒๕๓๒ ขายกิจการโรงน้ำแข็งไป ได้เงินส่วนแบ่งมาประมาณ ๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๘๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท หลังจากนั้น นายโจสง จึงนำเงินไปลงทุนการค้าทองคำและจัดตั้งห้างหุ้นส่วนจำกัดแม่มิ่ง ดีเวลลอปเมนต์ เพื่อดำเนินกิจการค้าอสังหาริมทรัพย์และรับเหมาก่อสร้าง มีผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๒ ร่วมบริหารด้วย หลังจาก นายโจสง ถึงแก่ความตาย เพื่อนของ นายโจสง ได้นำเงินสดจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาให้ผู้คัดค้านที่ ๒ แต่ผู้คัดค้านที่ ๒ ไม่ทราบชื่อและไม่มีหลักฐานการรับเงินส่วนแบ่งจากการค้าทองคำ เห็นว่า ผู้คัดค้านที่ ๒ มีรายได้จากกิจการโรงสีข้าว

และกิจการโรงน้ำแข็งเดือนประมาณ ๗๐,๐๐๐ บาท ถึง ๘๐,๐๐๐ บาท มีการประกอบกิจการโรงน้ำแข็งมาประมาณ ๒๕ ปี เมื่อค้ำประกันว่าผู้คัดค้านที่ ๒ ย่อมจะมีค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการส่งเสียเลี้ยงดูบุตร ดังนั้นเงินจำนวนนี้ย่อมจะลดลงอย่างมากและไม่น่าเชื่อว่าเงินจากการประกอบกิจการโรงสีข้าวและกิจการโรงน้ำแข็งตามผู้คัดค้านที่ ๒ เบิกความจะมีอยู่ถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ อันเป็นวันที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ทำสัญญากู้ยืมเงินจากผู้คัดค้านที่ ๒ และภายหลังจากการขายกิจการโรงน้ำแข็ง แม้ผู้คัดค้านที่ ๒ จะเบิกความว่าได้เงินส่วนแบ่งมาประมาณ ๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๘๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่เมื่อเปรียบเทียบรายได้ต่อเดือนที่ผู้คัดค้านที่ ๒ อ้างว่าได้มาจากการประกอบกิจการโรงน้ำแข็ง ทำให้ไม่น่าเชื่อว่าจะมีการให้ส่วนแบ่งเป็นเงินจำนวนมากถึง ๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๘๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และนอกจากคำเบิกความของผู้คัดค้านที่ ๒ แล้ว ก็ไม่มีหลักฐานที่น่าเชื่อถือว่าจะมีการได้รับเงินส่วนแบ่งจำนวนนี้จริง เมื่อมีการขายที่ดินอันเป็นที่ตั้งโรงน้ำแข็งเมื่อปี ๒๕๓๔ ราคารวมประมาณ ๔๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้ซื้อกิจการโรงน้ำแข็งนำที่ดินอันเป็นที่ตั้งโรงน้ำแข็งไปใช้เป็นหลักทรัพย์จำนองต่อสถาบันการเงินจำนวน ๘๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาซื้อขายที่ดินและโฉนดที่ดินเอกสารหมายเลข ค.๒ หน้า ๗๕ ถึง ๙๑ ก็ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๒ หรือ นายโจสง มีส่วนได้รับเงินจากการขายที่ดินด้วย สำหรับการลงทุนค้าทองคำของ นายโจสง ก็ไม่ปรากฏแหล่งเงินได้ที่น่าเชื่อถือในการลงทุนค้าทองคำ แม้ผู้คัดค้านที่ ๒ จะเบิกความว่ามีรายได้จากการค้าทองคำปีละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก็ตาม แต่ไม่มีหลักฐานเป็นเอกสารที่แสดงถึงรายได้จำนวนดังกล่าวที่ชัดเจนแต่อย่างใด ทั้งภายหลังจากที่ นายโจสง ถึงแก่ความตายแล้ว มีบุคคลที่ผู้คัดค้านที่ ๒ อ้างว่านำเงินลงทุนการค้าทองคำมาคืน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้คัดค้านที่ ๒ กลับไม่ทราบชื่อบุคคลที่นำเงินมาให้ ไม่มีหลักฐานการรับจ่ายเงิน ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่สมเหตุผลของวิญญูชนที่จะรับเงินจากบุคคลที่ไม่รู้จักถึงขนาดไม่ทราบชื่อและนามสกุลเป็นจำนวนเงินมากถึง ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นอกจากนี้มีการตรวจสอบบัญชีธนาคารของผู้คัดค้านที่ ๒ รวม ๔ บัญชี ตามเอกสารหมายเลข ร. ๖๖ หน้า ๓,๓๒๕ ถึง ๓,๓๒๖ ก็พบว่า ช่วงปี ๒๕๕๒ ถึงปี ๒๕๕๓ บัญชีธนาคารของผู้คัดค้านที่ ๒ รวม ๓ บัญชี ไม่มีการเคลื่อนไหวทางบัญชี ส่วนบัญชีที่มีการเคลื่อนไหวมีเพียง ๑ บัญชี ซึ่งมีเงินฝากในบัญชีเพียงจำนวน ๒๑,๕๓๓.๘๗ บาท ซึ่งเห็นได้ว่าเป็นจำนวนเงินไม่มาก และในชั้นพิจารณาผู้คัดค้านที่ ๒ เบิกความว่า ผู้คัดค้านที่ ๒

ไม่ทราบว่ารายได้จากกิจการโรงสีข้าวและกิจการโรงน้ำแข็ง จะนำไปยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ ต่อกรมสรรพากรหรือไม่ เพราะเป็นหน้าที่ของ นายโจสง เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบจากการค้นข้อมูลทางภาษีอากรตามเอกสารหมายเลข ร. ๖๕ หน้า ๓,๓๐๗ ถึง ๓,๓๒๔ ก็ไม่ปรากฏหลักฐาน การเสียภาษีเงินได้ของผู้คัดค้านที่ ๒ อันเนื่องมาจากการมีรายรับถึงจำนวนที่จะมีเงินมาให้กู้ยืมได้ ๗๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ประกอบกับพิจารณางบการเงินของห้างหุ้นส่วนจำกัดแม่ปิง ดีเวลลอปเมนท์ ที่ผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ตามเอกสารหมายเลข ร. ๖๓ หน้า ๓,๑๖๒ ถึง ๓,๒๐๐ ปรากฏว่า ผลประกอบกิจการปี ๒๕๕๑ ถึงปี ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มีการทำสัญญากู้ยืมเงิน ห้างหุ้นส่วนจำกัด แม่ปิง ดีเวลลอปเมนท์ มีผลขาดทุนสะสมมาโดยตลอด การที่ผู้คัดค้านที่ ๒ แสดงออกว่ามีการประกอบธุรกิจ แต่พฤติการณ์ที่ผู้ประกอบธุรกิจเก็บเงินสดจำนวนประมาณ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไว้ที่บ้านเป็นการผิดวิสัยและเป็นพิรุณ เพราะนอกจากจะไม่มีความปลอดภัยจากการเก็บเงินในลักษณะดังกล่าวแล้วยังขาดประโยชน์จากการได้ดอกเบี้ยอีกด้วย ดังนั้น ที่ผู้คัดค้านที่ ๒ เบิกความว่า ได้รับเงินส่วนแบ่งจากการเลิกประกอบกิจการโรงสีข้าว การขายกิจการโรงน้ำแข็ง และได้รับเงินส่วนแบ่งจากการเลิกการค้าทองคำ จึงล้วนแต่เป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ โดยไม่มีร่องรอยเอกสารทางการเงิน หรือหลักฐานอื่นที่น่าเชื่อถือ มาแสดงให้ปรากฏ จึงเป็นที่น่าสงสัยและไม่น่าเชื่อว่าผู้คัดค้านที่ ๒ จะได้รับเงินส่วนแบ่งจากการเลิกกิจการโรงน้ำแข็งและเลิกการค้าทองคำรวมเป็นเงินมากถึงประมาณ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริง นอกจากนี้ผู้คัดค้านที่ ๑ ยังยอมรับว่าได้รับเงินจากการกู้ยืมเงินตามสัญญาฉบับลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ ไม่ครบตามจำนวนที่ระบุในสัญญากู้ยืมเงิน กล่าวคือได้รับเงินไปประมาณ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ ซึ่งก็เห็นได้ว่าเป็นพิรุณอีกเช่นกันเพราะการทำสัญญากู้ยืมมากกว่าจำนวนเงินที่ได้รับยอมเป็นการผิดปกติวิสัยของลูกหนี้ที่จะต้องรับภาระผูกพันเกินไปกว่าประโยชน์ที่ตนได้รับตามความเป็นจริง ทั้งการที่อ้างว่ากู้ยืมเงินมาเพื่อจะดำเนินการซื้อหุ้นก็ปรากฏว่ามีการซื้อขายหุ้นกันหลังจากทำสัญญากู้ยืมเงินมาแล้วเป็นเวลาประมาณ ๑ ปี เห็นได้ว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องทำสัญญากู้ยืมเงินล่วงหน้าเป็นเวลานานถึงเพียงนั้น ส่วน นางสาวจันทร์จิรา สุวรรณเสน พยานผู้ลงลายมือชื่อเป็นพยานในสัญญา กู้ยืมเงินปรากฏว่า ได้ให้ถ้อยคำในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพียงว่า เป็นผู้ลงลายมือชื่อเป็นพยานในสัญญากู้ยืมเงิน และผู้คัดค้านที่ ๒ นำเงินใส่ซองขนาด เอ ๔ มาส่งมอบให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่ได้ให้การว่ามีการพบเห็นเงินสดที่เก็บไว้ที่บ้านจำนวน ๗๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่ผู้คัดค้านที่ ๑

และผู้คัดค้านที่ ๒ กล่าวอ้างแต่อย่างใด นอกจากนี้จากการตรวจสอบของ นางสาวเสาวลักษณ์ ฉัตรดวงเด่น เจ้าพนักงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น แม้จะปรากฏว่า ผู้คัดค้านที่ ๒ มีที่ดินแปลงอื่น อีกจำนวน ๕ แปลง โดยเฉพาะที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๓๔๓๗ ตำบลช้างคลาน อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีราคาประเมินประมาณ ๖๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามสำเนาโฉนดที่ดินและบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดิน เอกสารหมายเลข ค.๓ หน้า ๙๒ และ ๙๓ แต่ก็ไม่ได้มีการซื้อขายเปลี่ยนมือ หรือไม่ได้มีการนำออกให้เช่าจึงไม่อาจคิดไปได้ว่า ผู้คัดค้านที่ ๒ จะมีรายได้ไม่ว่าจะเป็นจากการขายที่ดิน หรือจากการให้เช่าที่ดินแปลงนี้แล้วนำรายได้ดังกล่าวนี้มารวมเป็นส่วนหนึ่งของที่มาของเงินที่ให้ผู้กู้ยืม จำนวน ๗๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับการครอบครองหุ้นของผู้คัดค้านที่ ๒ นั้น เห็นว่า ทางใต้สวนได้ ความว่าเมื่อประมาณปี ๒๕๕๒ ผู้คัดค้านที่ ๑ มีความสนใจที่จะซื้อหุ้นบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) เนื่องจากประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้างเช่นเดียวกับครอบครัวของผู้คัดค้านที่ ๑ จึงอาจเอื้อประโยชน์กิจการรับเหมาก่อสร้างของครอบครัวได้ ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงตกลงซื้อหุ้นบริษัท แอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) นอกตลาดหลักทรัพย์จาก นายวัฒน์ชัย วิไลลักษณ์ ซึ่งเคย เป็นนายหน้าค้าที่ดิน จำนวน ๒๑,๕๓๕,๗๗๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๓.๕๐ บาท มูลค่ารวม ๗๒,๑๔๔,๖๕๕ บาท เพราะเป็นราคาที่ถูกกว่าการซื้อในตลาดหลักทรัพย์และทยอยผ่อนชำระค่าหุ้นได้ เมื่อชำระค่าหุ้นครบ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นายวัฒน์ชัย จะโอนหุ้นให้ทั้งหมดเพื่อนำไปขายเมื่อขายได้แล้ว จึงนำเงินมาชำระค่าหุ้นส่วนที่เหลือ ขณะนั้นผู้คัดค้านที่ ๑ มีเงินไม่เพียงพอจึงได้กู้ยืมเงินจำนวน ๗๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากผู้คัดค้านที่ ๒ เพื่อนำเงินไปซื้อหุ้นดังกล่าวตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ โดยมี นางนิภาพร มั่นศักดิ์ ซึ่งเป็นน้องผู้ถูกกล่าวหา และ นางจันทร์จิรา สุวรรณแสน เป็นพยานในสัญญา ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๑ จะทยอยขอรับเงินจากผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นเงินสดเป็นคราว ๆ ไป และได้ทำบันทึกการรับเงินไว้ แต่ภายหลังโอนหุ้นชำระหนี้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ แล้วไม่ได้เก็บหลักฐานไว้ ทั้งที่ผู้คัดค้านที่ ๑ รับเงินจากผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นจำนวนมากถึงประมาณ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และการที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ชำระเงินให้แก่ นายวัฒน์ชัย จำนวนประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่ได้ทำ หลักฐานเป็นเอกสารไว้เช่นกัน ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นารรับเงินจากผู้คัดค้านที่ ๒ ของผู้คัดค้านที่ ๑ รวมทั้งในส่วนของ นายวัฒน์ชัย ที่รับเงินจากผู้คัดค้านที่ ๑ หรือการจ่ายเงินค่าหุ้นแก่ นายวัฒน์ชัย ของผู้คัดค้านที่ ๑ จึงไม่ปรากฏหลักฐานเป็นเอกสารแต่อย่างใด ถึงปัจจุบันแม้ว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ยังชำระ

ค่าหุ้นไม่ครบ แต่การที่ นายวัฒน์ชัย ไม่ได้ดำเนินการทางกฎหมายเพื่อให้ได้รับชำระค่าหุ้นบริษัท แอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) นับสืบล้าบทบาทก็กลับเป็นพิรุณ คำเบิกความตามทางไต่สวนของพยาน ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาในส่วนนี้จึงมีน้ำหนักน้อย ประกอบกับการที่ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับ หุ้นของบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ทั้งหมดตั้งแต่ขั้นตอนการติดต่อจัดซื้อหุ้นจาก นายวัฒน์ชัย โดยผู้คัดค้านที่ ๒ เพิ่งเปิดบัญชีเพื่อรับโอนหุ้นบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จากผู้คัดค้านที่ ๑ ในภายหลัง ซึ่งในที่สุดหุ้นบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ได้ถูกขึ้นเครื่องหมาย SP (ห้ามซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์) เนื่องจากบริษัทประสบปัญหาขาดทุน การที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งอ้างว่าเป็นผู้ลงทุนในการซื้อขายหุ้นกลับทำการตกลงซื้อขายคราวเดียวกัน เป็นจำนวนเงินมากก็มีใช้ลักษณะของผู้ลงทุนทั่วไป ที่มักจะทยอยลงทุนเพื่อดูทิศทางของตลาดและการทำ กำไรของบริษัทมหาชนที่ตนจะลงทุนซื้อขายหุ้น การเร่งรีบซื้อหุ้นในบริษัทมหาชนที่ปรากฏว่าหลังจาก ซื้อไม่นานประสบปัญหาขาดทุนถึงขนาดถูกห้ามซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์และต่อมาถูกเพิกถอนจากการเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ กลับยิ่งทำให้ธุรกรรมการซื้อขายหุ้นบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) มีพิรุณมากยิ่งขึ้นเช่นกัน หลังจากผู้คัดค้านที่ ๑ ได้หุ้นบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) มาแล้ว พฤติการณ์ปรากฏต่อไปว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้โอนหุ้นที่ตน มีเหลือทั้งหมดให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ รวมจำนวนมูลค่าเกินกว่าเงินที่อ้างว่าได้รับไปจริงจากการกู้ยืมเงิน จากผู้คัดค้านที่ ๒ ถึงเกือบเท่าตัวนั้น การกระทำดังกล่าวเป็นการผิดปกติเป็นอย่างมากที่ลูกหนี้จะโอน ทรัพย์สินชำระหนี้มากกว่าจำนวนเงินที่อ้างว่าได้รับไปจริงถึงเพียงนั้น กับทั้งการรับโอนหุ้นชำระหนี้แทน เงินสดของผู้คัดค้านที่ ๒ ก็ไม่สมเหตุสมผล เพราะเป็นการรับโอนหุ้นภายหลังจากหุ้นของบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ถูกขึ้นเครื่องหมาย SP (ห้ามซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์) เนื่องจาก บริษัทประสบปัญหาขาดทุน การรับโอนหุ้นจึงมีความเสี่ยงยิ่งไปกว่าการรับชำระหนี้ด้วยเงินสดเป็นอย่างมาก พยานหลักฐานตามทางไต่สวนของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ผู้ถูกกล่าวหา มีภาระการพิสูจน์ในคดีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติจึงขาดหลักฐานการเชื่อมโยงว่า ผู้คัดค้านที่ ๒ มีเงินได้มา โดยสุจริตจำนวน ๗๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท อยู่จริง จึงไม่น่าเชื่อว่ามี การกู้ยืมเงินและมีการโอนหุ้นบริษัท แอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) เพื่อชำระหนี้ระหว่างผู้คัดค้านที่ ๒ มารดาของผู้ถูกกล่าวหา กับผู้คัดค้านที่ ๑ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อในที่สุดจากการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

พบว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้โอนหุ้นให้ผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นผู้ถือครอง และหุ้นบริษัทดังกล่าวบางส่วน ผู้คัดค้านที่ ๑ ขายไปแล้ว อันเป็นพฤติการณ์ปกปิดทรัพย์สิน จึงเชื่อว่า ผู้คัดค้านที่ ๒ ถือครองหุ้นของบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๓.๖๐ บาท มูลค่า ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท แทนผู้คัดค้านที่ ๑ และหุ้นบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีชื่อผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ถือครองซึ่งขายไปแล้วจำนวน ๙๒๓,๐๐๐ หุ้น เป็นเงิน ๓,๐๑๕,๒๑๔.๓๔ บาท เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า เงินได้สุทธิจากการขายหุ้นบริษัทวินโคสต์ อินดัสเทรียล พาร์ค จำกัด (มหาชน) ในตลาดหลักทรัพย์จำนวน ๑๖,๕๘๕,๕๓๗.๔๐ บาท และหุ้นบริษัทดังกล่าวที่เหลือจากการขายในตลาดหลักทรัพย์ในวันที่พ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๑,๐๐๐,๑๖๘ หุ้น มูลค่า ๓๙๐,๐๖๕.๕๒ บาท ของผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาหน้าพยานเข้าไต่สวนว่า เมื่อปี ๒๕๕๑ ผู้คัดค้านที่ ๑ รู้จักและสนิทสนมกับ นางสุนิสา ปฐมพฤกษ์ ซึ่งรู้จักกับคนในตลาดหุ้นได้แนะนำให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ซื้อหุ้นบริษัทวินโคสต์ อินดัสเทรียล พาร์ค จำกัด (มหาชน) ต่อมาปี ๒๕๕๒ ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงเริ่มสนใจหุ้นบริษัทดังกล่าว จึงรวบรวมเงินโดยถอนเงินจากบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสันกำแพง หมายเลขบัญชี ๕๑๙๒๐๕๐๐๑๔ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๒ อีกส่วนหนึ่งนำมาจากเงินสดนอกบัญชีของห้างหุ้นส่วนจำกัดแม่มิ่ง ดีเวลลอปเม้นท์ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ดูแล และอีกส่วนหนึ่งเป็นเงินค่าใช้จ่ายร่วมกันระหว่างผู้คัดค้านที่ ๑ กับผู้ถูกกล่าวหา ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ผู้คัดค้านที่ ๑ ซื้อหุ้นบริษัทวินโคสต์ อินดัสเทรียล พาร์ค จำกัด (มหาชน) นอกตลาดหลักทรัพย์จาก นายวิศาล นิรินาทโกมล จำนวนประมาณ ๓๒,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒๐ สตางค์ โดยมีเงื่อนไขพิเศษคือ เมื่อผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ชำระเงินงวดแรกประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาแล้วสามารถรับโอนหุ้นทั้งหมดแล้วนำไปขายต่อได้ทันที จากนั้นวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ นำหุ้นดังกล่าวเข้าฝากขายในตลาดหลักทรัพย์ได้เงินมาประมาณ ๙,๑๗๐,๘๑๖.๑๕ บาท จากนั้น นางสุนิสา ได้นำหุ้นบริษัทดังกล่าวของ นายสุรสิทธิ์ ตียะวัชรพงษ์ มาเสนอขายอีกโดยมีเงื่อนไขเป็นอย่างเดียวกับที่ได้ซื้อหุ้นของบริษัทนี้ครั้งแรก

วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงนำเงินกำไรที่ได้จากการขายหุ้นบริษัทวินโคสต์ อินดัสเทรียล พาร์ค จำกัด (มหาชน) รวมกับเงินลงทุนครั้งแรก ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท เงินสดหมุนเวียนของห้างหุ้นส่วนจำกัดแม่ปิง ดีเวลลอปเม้นท์ และเงินหมุนเวียนของผู้คัดค้านที่ ๑ กับผู้ถูกกล่าวหาไปชำระเงินค่าหุ้นจำนวนดังกล่าวนี้ จากนั้นนำหุ้นเข้าฝากขายในตลาดหลักทรัพย์โดยได้ทยอยขายตั้งแต่วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔ โดยเงินที่ขายหุ้นได้บริษัทหลักทรัพย์โกลเบล็ก จำกัด จะนำเข้าฝากบัญชีธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาเซนทรัลแอร์พอร์ต ตามเอกสารหมายเลข ค. ๑๑๔ ถึง ๑๒๑ และผู้คัดค้านที่ ๑ เบิกถอนเงินจากการขายหุ้นดังกล่าวไปถึงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ คงเหลือเงินในบัญชีจำนวนประมาณ ๔๙,๐๐๐ บาท เงินจากการขายหุ้น ผู้คัดค้านที่ ๑ นำไปลงทุนซื้อหุ้นตัวอื่น ๆ หลายตัว บางส่วนนำมาใช้จ่ายในครอบครัว และไม่สามารถแยกแยะรายการเงินลงทุนและค่าใช้จ่ายแต่ละส่วนได้เนื่องจากผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่ได้จัดทำรายการบัญชีค่าใช้จ่ายไว้ ทั้งเหตุการณ์ดังกล่าวผ่านมานานจึงจำรายละเอียดไม่ได้ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ อ้างว่า การซื้อหุ้นบริษัทวินโคสต์ อินดัสเทรียล พาร์ค จำกัด (มหาชน) ครั้งแรกได้นำเงินที่ถอนจากบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสันกำแพง หมายเลขบัญชี ๕๑๙๒๐๕๐๐๑๔ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๒ โดยไม่แสดงถึงที่มาของเงินในบัญชีดังกล่าวว่ามีธุรกรรมใดเป็นเหตุให้เกิดเงินได้ และจากคำเบิกความของผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ความว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ซื้อหุ้นดังกล่าวครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ กรณีจึงไม่สมเหตุผลที่ผู้คัดค้านที่ ๑ จะเร่งถอนเงินล่วงหน้ามาเก็บไว้ถึง ๓ เดือน เพื่อมารอชำระค่าหุ้นดังกล่าว คำเบิกความถึงที่มาของเงินในการซื้อหุ้นจึงมีพิรุธไม่มีน้ำหนักให้เชื่อถือ ส่วนการซื้อหุ้นครั้งที่สองนำเงินจากต้นทุนและกำไรจากการขายหุ้นในครั้งแรกมาซื้อ และในการซื้อหุ้นทั้งสองครั้งได้นำเงินสดหมุนเวียนของห้างหุ้นส่วนจำกัดแม่ปิง ดีเวลลอปเม้นท์ และเงินหมุนเวียนของผู้คัดค้านที่ ๑ กับผู้ถูกกล่าวหาไปรวมชำระเงินค่าหุ้น สำหรับเงินนอกบัญชีของห้างหุ้นส่วนจำกัดแม่ปิง ดีเวลลอปเม้นท์ ก็เป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ เมื่อวินิจฉัยไว้ข้างต้นแล้วว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัดแม่ปิง ดีเวลลอปเม้นท์ มีผลประกอบกิจการขาดทุนจึงไม่น่าเชื่อว่าจะมีเงินสดนอกบัญชีจำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาซื้อหุ้นบริษัทวินโคสต์ อินดัสเทรียล พาร์ค จำกัด (มหาชน) ได้ ทั้งการที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ชำระค่าหุ้นทั้งสองครั้งโดยไม่ปรากฏหลักฐานการชำระค่าหุ้นบริษัทวินโคสต์ อินดัสเทรียล พาร์ค จำกัด (มหาชน) ในส่วนต้นทุนการซื้อแก่ นายวิศาล และ นายสุรสิทธิ์ เป็นเอกสารทางการเงิน และทั้งไม่มีหลักฐาน

การรับเงินของผู้ขายเพราะบุคคลทั้งสองเบิกความว่าไม่เคยทำหลักฐานการรับจ่ายเงินไว้ อีกทั้ง นายวิศาล ไม่เคยนำรายได้จากการขายหุ้นบริษัทวินโคสต์ อินด์สเทรียล พาร์ค จำกัด (มหาชน) ไปเสียภาษี ส่วน นายสุรสิทธิ์ อ้างว่ามีผลขาดทุนจากผลการขายหุ้นจึงไม่มีรายได้ที่ต้องนำไปเสียภาษี เห็นได้ว่าการซื้อขายหุ้นบริษัทวินโคสต์ อินด์สเทรียล พาร์ค จำกัด (มหาชน) เป็นเงินจำนวนมากถึง ๙,๖๐๖,๖๖๘.๓๐ บาท การที่ไม่ปรากฏหลักฐานทางการเงินทั้งในส่วนของผู้ซื้อที่มีหน้าที่ต้องจ่ายเงิน และไม่ปรากฏหลักฐานการรับเงินของผู้ขายหุ้นซึ่งเป็นผู้รับเงิน เมื่อมูลค่าการลงทุนในส่วนนี้เป็นจำนวนมาก การซื้อขายย่อมต้องมีความรอบคอบ กับทั้งน่าจะมีการทำหลักฐานให้เป็นที่ปรากฏเพื่อป้องกันปัญหา อันอาจเกิดจากการผิดสัญญาซื้อขายหุ้นได้ เมื่อพยานคงมีเพียงหลักฐานการเบิกถอนเงินได้จากการขายหุ้นจากบัญชีธนาคาร และหุ้นที่ยังคงเหลือมูลค่าตามคำร้องเพียงบางส่วน และที่มาของเงินตามทางนำสืบของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งอ้างว่านำไปชำระค่าหุ้นไม่มีน้ำหนักน่าเชื่อถือ จึงฟังว่าเงินได้สุทธิจากการขายหุ้นบริษัทวินโคสต์ อินด์สเทรียล พาร์ค จำกัด (มหาชน) และหุ้นที่ยังคงเหลือมูลค่าตามคำร้องรวมจำนวน ๑๖,๙๗๕,๖๐๒.๙๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ

มีปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า เงินได้จากการขายหุ้นบริษัทเอ็ม ลิ่งค์ เอเชีย คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๔,๑๘๗,๗๐๐ หุ้น เป็นเงิน ๕,๔๐๗,๑๖๓.๙๘ บาท เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติในระหว่างดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ของผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่ นางสาวเสาวลักษณ์ พยานผู้ร้องเบิกความในการไต่สวนของศาลว่า หุ้นบริษัทเอ็ม ลิ่งค์ เอเชีย คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ดังกล่าวผู้คัดค้านที่ ๑ นำเข้าฝากขายในตลาดหลักทรัพย์ผ่านบริษัทหลักทรัพย์ โกลเบล็ก จำกัด ตั้งแต่วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ ตามเอกสารหมายเลข ร.๕๖ หน้า ๓,๐๐๓ ได้เงินจากการขายหุ้นดังกล่าวรวม ๕,๔๐๗,๑๖๓.๙๘ บาท และผู้คัดค้านที่ ๑ ถอนเงินออกจากบัญชีไปก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และจากการตรวจสอบบัญชีที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ส่วนนี้ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๓ คงพบเพียงหลักฐานว่า มีการถอนเงินออกจากบัญชีตั้งแต่วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๕,๔๐๗,๑๖๓.๙๘ บาท แต่ไม่ปรากฏว่ามีการถอนเงินจากบัญชีดังกล่าวมาเพื่อซื้อหุ้นบริษัทเอ็ม ลิ่งค์ เอเชีย คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) แต่อย่างใด และทรัพย์สินในส่วนนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ทำการตรวจสอบไม่ปรากฏว่า

ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินรายได้จากที่ใดมาซื้อหุ้น ผู้ถูกกล่าวหาหน้าพยานเข้าไต่สวนอ้างว่า หุ้นดังกล่าว เป็นหุ้นที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ซื้อนอกตลาดหลักทรัพย์จาก นางสาววิรัช เชื้อนเพชร ผ่าน นางสุนิสา ปฐมฤกษ์ จากนั้นนำเข้าฝากขายในตลาดหลักทรัพย์ โดยเป็นการลงทุนตามปกติของผู้คัดค้านที่ ๑ เงินที่นำมา ลงทุนเป็นเงินที่ได้มาโดยสุจริต จากหลายส่วนทั้งเงินเก็บสะสมและรายได้ทางอื่นได้ระคนปนกันไปกับการซื้อขายหุ้นอื่นและการใช้จ่ายภายในครอบครัว ไม่อาจแยกรายการได้ชัดเจนเนื่องจากไม่ได้จัดทำบัญชี บันทึกรายละเอียดเพื่อนำมาตรวจสอบทบทวนแต่ละรายการย้อนหลังไปนานกว่า ๕ ปีได้ เห็นว่า ตามทางไต่สวนของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่ได้อธิบายถึงแหล่งรายได้อันเป็นที่มาของเงินที่นำมาซื้อหุ้น และเมื่อพิจารณาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในระหว่างการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ของผู้ถูกกล่าวหาพบว่ามีรายได้รวม ๑,๓๑๖,๑๕๓.๓๕ บาท และผู้คัดค้านที่ ๑ มีรายได้รวม ๒,๔๔๘,๓๗๕ บาท ตามเอกสารหมาย ร.๖๔ หน้า ๓,๑๙๘ ถึง ๓,๓๐๖ เห็นได้ว่า รายได้ของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ต่ำกว่าจำนวนเงินลงทุนในส่วนนี้ แม้ผู้คัดค้านที่ ๑ จะเบิกความเป็นการลงทุนตามปกติ แต่ก็ไม่ได้ให้รายละเอียดว่าเงินที่ลงทุนเพิ่มขึ้น ได้มาจากเหตุใด เมื่อเงินได้มีจำนวนมากถึง ๕,๔๐๗,๑๖๓.๙๘ บาท การเบิกความลอย ๆ ว่า นำเงินได้ จากการเก็บสะสม รวมกับเงินรายได้ทางอื่นมาลงทุนซื้อหุ้นนั้นยังไม่พอฟังว่าเงินที่นำมาลงทุน เป็นทรัพย์สินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มีอยู่เป็นปกติ ดังนั้น เงินได้จากการขายหุ้นบริษัทเอ็ม ลิงค์ เอเชีย คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวนดังกล่าวจึงเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า เงินลงทุนที่เพิ่มขึ้นของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ในกรณี พ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ มูลค่ารวม ๘,๕๘๕,๙๕๓.๐๒ บาท เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ ทางไต่สวนพยานผู้ร้องได้ความว่า จากการตรวจสอบ ของคณะอนุกรรมการ ป.ป.ช. พบว่า ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มีเงินลงทุนอันเป็นทรัพย์สิน เพิ่มขึ้นในบริษัทหลักทรัพย์อาร์เอชบี (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัทหลักทรัพย์โกลเบล็ก จำกัด โดยเป็นเงินลงทุนในหุ้นหลายรายการ ดังนี้

เงินลงทุนของผู้ถูกกล่าวหาในบริษัทหลักทรัพย์อาร์เอชบี (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัทหลักทรัพย์โกลเบล็ก จำกัด ได้แก่

(๑) หุ้น N-PARK จำนวน ๑๕,๐๓๔,๘๕๔ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๓ บาท มูลค่า ๔๕๑,๐๔๕.๖๒ บาท

(๒) หุ้น NFC จำนวน ๙,๘๗๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑.๓๖ บาท มูลค่า ๑๓,๔๒๓.๒๐ บาท
เงินลงทุนของผู้คัดค้านที่ ๑ ในบริษัทหลักทรัพย์อาร์เอชบี (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
และบริษัทหลักทรัพย์โกลเบล็ก จำกัด มูลค่ารวม ๘,๑๒๑,๔๘๔.๒๐ บาท ได้แก่

(๑) หุ้น DEMCO-W๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑.๖๐ บาท มูลค่า ๓๒,๐๐๐ บาท

(๒) หุ้น HTC จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕.๖๐ บาท มูลค่า ๑,๑๒๐,๐๐๐ บาท

(๓) หุ้น LIVE จำนวน ๒,๘๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๒๙ บาท มูลค่า ๘๑๒ บาท

(๔) หุ้น LIVE-W๑ จำนวน ๕,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๙ บาท มูลค่า ๔๕๐ บาท

(๕) หุ้น N-PARK จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๓ บาท มูลค่า ๔๕๐,๐๐๐ บาท

(๖) หุ้น TGCI จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕.๑๐ บาท มูลค่า ๕๑๐,๐๐๐ บาท

(๗) หุ้น EARTH จำนวน ๒,๑๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๔.๖๘ บาท มูลค่า ๙,๘๒๘ บาท

(๘) หุ้น HTC จำนวน ๕๕๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕.๖๐ บาท มูลค่า ๓,๐๘๐,๐๐๐ บาท

(๙) หุ้น PARTL (ที่ถูกลบ PATKL) จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๔๐ บาท
มูลค่า ๔๐,๐๐๐ บาท

(๑๐) หุ้น CCP จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒.๘๘ บาท มูลค่า ๕๗๖,๐๐๐ บาท

(๑๑) หุ้น N-PARK จำนวน ๓๐,๙๖๙,๗๑๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๒ บาท มูลค่า ๖๑๙,๓๙๔.๒๐ บาท

(๑๒) หุ้น PT จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ราคาหุ้นละ ๓.๗๖ บาท มูลค่า ๗๕๒,๐๐๐ บาท

(๑๓) หุ้น TGCI จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕.๑๕ บาท มูลค่า ๕๑๕,๐๐๐ บาท

(๑๔) หุ้น TRUE จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๔.๑๖ บาท มูลค่า ๔๑๖,๐๐๐ บาท

จากการตรวจสอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พบว่า เงินที่นำมาลงทุนในส่วนนี้เป็นเงินลงทุน
ภายหลังจากการขายหุ้นบริษัทวินโคสต์ อินดัสเทรียล พาร์ค จำกัด (มหาชน) แล้ว โดยผู้คัดค้านที่ ๑

ซึ่งไม่สามารถแยกแยะต้นทุนหรือกำไรได้ และจากหนังสือชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นต่อผู้ร้อง ตามหนังสือชี้แจงรายการทรัพย์สินเพิ่มเติมเอกสารหมายเลข ร.๔๘ หน้า ๒,๓๕๙ ถึง ๒,๔๓๓ ระบุว่า หลังจากผู้คัดค้านที่ ๑ ขายหุ้นบริษัทวินโคสต์ อินดัสเทรียล พาร์ค จำกัด (มหาชน) ในปี ๒๕๕๓ ถึงปี ๒๕๕๔ แล้ว ได้นำเงินกำไรที่ได้จากการขายหุ้นดังกล่าวประมาณ ๑๒,๒๗๑,๘๘๑.๑๘ บาท เมื่อตามทางไต่สวนของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ เพียงแต่นำสืบว่าเงินที่นำมาลงทุนเป็นเงินที่ได้มา โดยสุจริต จากหลายส่วนทั้งเงินเก็บสะสมและรายได้ทางอื่นได้ระคนปนกันไปกับการซื้อขายหุ้นอื่น และการใช้จ่ายภายในครอบครัว ซึ่งไม่อาจแยกรายการได้ชัดเจนเนื่องจากไม่ได้จัดทำบัญชีบันทึก รายละเอียดเพื่อนำมาตรวจสอบทบทวนแต่ละรายการย้อนหลังไปนานเช่นเดียวกับข้อต่อสู้ของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ในกรณีอื่นดังกล่าวข้างต้น ชื่อนำสืบดังกล่าวก็ไม่ได้อธิบายรายละเอียด ที่มีเหตุผลเพียงพอในส่วนของเงินลงทุน จึงไม่มีน้ำหนักให้รับฟังว่า เงินลงทุนของผู้คัดค้านที่ ๑ ในหลักทรัพย์ดังกล่าวซึ่งมีมูลค่ารวม ๘,๕๘๕,๙๕๓.๐๒ บาท เป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากธุรกรรมที่เป็นปกติ โดยมีที่มาของเงินและที่ใช้ไปของเงินที่สามารถอธิบายให้เชื่อได้ว่าเป็นการลงทุนตามปกติสมกับฐานะทางการเงินของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ประกอบกับเมื่อได้วินิจฉัยไว้แล้วเงินได้จากการขายหุ้น บริษัทวินโคสต์ อินดัสเทรียล พาร์ค จำกัด (มหาชน) เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ การนำเงินได้จากการขายหุ้นดังกล่าวมาลงทุนซื้อหุ้นในส่วนนี้จึงเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ

มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า รอยนต์นั่งส่วนบุคคล ยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน กก ๑๑๑ เชียงใหม่ ของผู้ถูกกล่าวหา มูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ ทางไต่สวนพยานผู้ร้องเบิกความว่า รอยนต์ดังกล่าวห้างหุ้นส่วนจำกัดแม่ปิง ดีเวลลอปเม้นท์ เป็นผู้เช่าซื้อ เมื่อชำระค่าเช่าซื้อครบวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ จึงโอนกรรมสิทธิ์ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา อันเป็นการได้มาระหว่างผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับได้จากทางราชการเดือนละ ๓๔,๙๗๐ บาท และตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๑ ผู้ถูกกล่าวหาชำระค่าเช่าซื้อรถยนต์หมายเลขทะเบียน กค ๗๗๗๗ เชียงใหม่ งดละ ๕๒,๑๗๕ บาท ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๗ หน้า ๕๐๘ ในช่วงเวลาเดียวกัน เห็นได้ว่า รายได้ของผู้ถูกกล่าวหาไม่เพียงพอที่จะชำระค่าเช่าซื้อรถยนต์นั่งส่วนบุคคล ยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน กก ๑๑๑ เชียงใหม่ และผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้เป็นหุ้นส่วนใน

ห้างหุ้นส่วนจำกัดแม่ปิง ดีเวลลอปเม้นท์ รถยนต์นั่งส่วนบุคคล ยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน กก ๑๑๑ เชียงใหม่ จึงเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหา เห็นว่า แม่ห้างหุ้นส่วนจำกัดแม่ปิง ดีเวลลอปเม้นท์ ประกอบกิจการโดยมีผลขาดทุนสะสมในช่วงเวลาที่ผ่อนชำระค่าเช่าซื้อรถยนต์นั่งส่วนบุคคล ยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน กก ๑๑๑ เชียงใหม่ แต่ตามงบกำไรขาดทุนยังปรากฏว่ามีรายได้และมีค่าใช้จ่ายในส่วนของผู้ให้เช่าซื้อโดยมีทรัพย์สินคือยานพาหนะมูลค่าสุทธิ ๑,๘๘๘,๖๖๒.๖๒ บาท ตามเอกสารหมาย ร.๖๓ หน้า ๓,๑๖๘ ถึง ๓,๑๘๘ จึงมีความเป็นไปได้ว่าห้างหุ้นส่วนจำกัดแม่ปิง ดีเวลลอปเม้นท์ นำเงินได้จากการประกอบกิจการมาผ่อนชำระค่าเช่าซื้อซึ่งสามารถนำมาหักค่าใช้จ่ายจากการคำนวณผลกำไรสุทธิของกิจการได้ ประกอบกับผู้คัดค้านที่ ๒ เบิกความในชั้นไต่สวนยืนยันมาตลอดว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัดแม่ปิง ดีเวลลอปเม้นท์ โดยผู้คัดค้านที่ ๒ มีความตั้งใจจะเช่าซื้อรถยนต์คันดังกล่าวเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาใช้ เมื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ซึ่งเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการและเป็นมารดาของผู้ถูกกล่าวหาด้วย ดังนั้นจะใช้ความสัมพันธ์ในลักษณะแยกต่างหากจากกัน โดยเด็ดขาดมาพิจารณาการมีรถยนต์มูลค่าตามคำร้อง ๗๐๐,๐๐๐ บาท ของผู้ถูกกล่าวหา แล้วสรุปเอาว่าเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตามที่ผู้ร้องอ้างจึงยังไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะพิพากษาให้รถยนต์นั่งส่วนบุคคล ยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน กก ๑๑๑ เชียงใหม่ ของผู้ถูกกล่าวหามูลค่าตามคำร้อง ๗๐๐,๐๐๐ บาท ตกเป็นของแผ่นดิน ข้ออ้างตามทางไต่สวนของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๒ ฟังขึ้น

มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๘๗๖๗ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ ๒๕.๖ ตารางวา ราคา ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท ของผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือไม่ เห็นว่า ทางไต่สวนของผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหา ได้ความตรงกันว่า การชำระเงินค่าที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ชำระเป็นแคชเชียร์เช็คลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท และแคชเชียร์เช็คลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ของธนาคารซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน) ส่งจ่าย นายชูเกียรติ กมลประภาสวัสดี ตามเอกสารหมาย ร.๘๒ หน้า ๕,๒๑๑ ถึง ๕,๒๑๗ แต่จากการตรวจสอบของคณะอนุกรรมการ ป.ป.ช. ปรากฏว่า รายการเดินบัญชีเงินฝากธนาคารซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน) ตามเอกสารหมาย ค.๒๕ หน้า ๒,๔๕๔ ถึง ๒,๕๕๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ พบว่าเป็นบัญชีเงินฝากซึ่งมีที่มาจากการหมุนเวียนซื้อหุ้นบริษัทวินโคสต์ อินดัสเทรียล พาร์ค จำกัด (มหาชน) และหุ้นบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)

อันเป็นจำนวนเงินซึ่งวินิจฉัยไว้แล้วว่าเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อผู้คัดค้านที่ ๑ ถอนเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน) ไปใช้ซื้อที่ดินแปลงดังกล่าวอันเป็นการนำเงินในส่วน of ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติไปแปรเปลี่ยนเป็นทรัพย์สินอื่นจึงขอขบที่จจะวินิจฉัยให้ที่ดิน โฉนดเลขที่ ๑๙๗๖๗ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ ๒๕.๖ ตารางวา ราคา ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท ของผู้คัดค้านที่ ๑ ตกเป็นของแผ่นดิน

มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า เงินลงทุนที่เพิ่มขึ้นของผู้ถูกกล่าวหาและของผู้คัดค้านที่ ๑ ในกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี มูลค่ารวม ๒๑,๓๘๔,๑๕๒.๕๐ บาท เป็นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ที่เพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ จากการตรวจสอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พบว่า เงินที่นำมาลงทุนในส่วนนี้เป็นเงินได้ ภายหลังจากการขายหุ้นบริษัทวินโคสท์ อินดัสเทรียล พาร์ค จำกัด (มหาชน) ของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งไม่สามารถแยกแยะต้นทุนหรือกำไรได้ และตามทางไต่สวนของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ก็ไม่ได้ ให้รายละเอียดในส่วน of เงินที่นำมาลงทุน หากเป็นเงินที่ได้มาโดยสุจริตย่อมจะแสดงถึงแหล่งที่มา ของเงินได้โดยไมยาก แต่ตามทางไต่สวนผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ เพียงแต่เบิกความว่าเงินที่นำมา ลงทุนเป็นเงินที่ได้มาโดยสุจริต จากหลายส่วนทั้งเงินเก็บสะสมและรายได้ทางอื่นได้ระคนปนกันไปกับการซื้อขายหุ้นอื่นและการใช้จ่ายภายในครอบครัว ไม่อาจแยกรายการได้ชัดเจนเนื่องจากไม่ได้จัดทำบัญชี บันทึกรายละเอียดเพื่อนำมาตรวจสอบทบทวนแต่ละรายการย้อนหลังไปนานเช่นเดียวกับข้อต่อสู้ ของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ในกรณีอื่นดังกล่าวข้างต้น ซึ่งเป็นคำเบิกความลอย ๆ โดยมี พยานสนับสนุนเพียงเงินในบัญชีที่ไม่สามารถระบุที่มาของเงินได้ว่ามาจากธุรกรรมใด ชื่อนำสืบดังกล่าว จึงไม่มีน้ำหนักให้รับฟังว่า เงินลงทุนของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งมีมูลค่ารวมถึง ๒๑,๓๘๔,๑๕๒.๕๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่เกิดจากการลงทุนตามปกติสมกับฐานะทางการเงิน ของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ประกอบกับเมื่อได้วินิจฉัยไว้แล้วเงินได้จากการขายหุ้นบริษัทวินโคสท์ อินดัสเทรียลพาร์ค จำกัด (มหาชน) เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้คัดค้านที่ ๑ การนำเงินได้จาก การขายหุ้นดังกล่าวมาลงทุนหมุนเวียนซื้อหุ้นในส่วนนี้จึงเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านที่ ๑ จึงขอขบที่ศาลจะวินิจฉัยให้ทรัพย์สินคือ เงินลงทุนในหุ้นตามรายการ ดังต่อไปนี้ ให้ตกเป็นของแผ่นดินได้

เงินลงทุนของผู้ถูกกล่าวหามูลค่ารวม ๒๕๙,๙๔๐ บาท ได้แก่

(๑) หุ้น TMI จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑.๒๙๙๗ บาท มูลค่า ๒๕๙,๙๔๐ บาท

เงินลงทุนของผู้คัดค้านที่ ๑ มูลค่ารวม ๒๐,๗๖๐,๓๖๙.๐๔ บาท ได้แก่

(๑) หุ้น EARTH จำนวน ๒,๑๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕ บาท มูลค่า ๑๐,๕๐๐ บาท

(๒) หุ้น PARTL (ที่ถูก PATKL) จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๔๐ บาท
มูลค่า ๔๐,๐๐๐ บาท

(๓) หุ้น WIN จำนวน ๑๖๘ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๔๓ บาท มูลค่า ๗๒.๒๔ บาท

(๔) หุ้น N-PARK จำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๒ บาท มูลค่า
๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๕) หุ้น DEMCO จำนวน ๘๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕.๓๘ บาท มูลค่า ๔๓๐.๔๐ บาท

(๖) หุ้น LIVE จำนวน ๒,๘๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑.๔๖ บาท มูลค่า ๔,๐๘๘ บาท

(๗) หุ้น N-PARK จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๓ บาท มูลค่า
๔๕๐,๐๐๐ บาท

(๘) หุ้น TSF-W๒ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๑๘ บาท มูลค่า
๓๖๐,๐๐๐ บาท

(๙) หุ้น TMI จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒.๓๓ บาท มูลค่า ๑,๑๖๕,๐๐๐ บาท

(๑๐) หุ้น HTC จำนวน ๖๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒๐.๖๐ บาท มูลค่า ๑,๒๓๖,๐๐๐ บาท

(๑๑) หุ้น EARTH-W๓ จำนวน ๔๒๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๓.๕๒ บาท มูลค่า ๑,๔๗๘.๔๐ บาท

(๑๒) หุ้น APURE จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒.๐๘ บาท มูลค่า
๒,๐๘๐,๐๐๐ บาท

(๑๓) หุ้น BLAND จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๙๓ บาท มูลค่า
๙๓๐,๐๐๐ บาท

(๑๔) หุ้น NINE จำนวน ๑๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๔.๘๘ บาท มูลค่า ๔๘,๘๐๐ บาท

(๑๕) หุ้น NIPPON จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๓.๔๒ บาท มูลค่า
๕,๑๓๐,๐๐๐ บาท

(๑๖) หุ้น PM จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕.๘๐ บาท มูลค่า ๒,๙๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๗) หุ้น PYLON-W๑๐ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒.๔๒ บาท มูลค่า ๒๔๒,๐๐๐ บาท

(๑๘) หุ้น TFD จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒.๑๒ บาท มูลค่า ๒๑๒,๐๐๐ บาท

(๑๙) หุ้น TFD-W๑ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑.๑๔ บาท มูลค่า ๑,๑๔๐,๐๐๐ บาท

(๒๐) หุ้น TMI จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒.๓๔ บาท มูลค่า ๓,๕๑๐,๐๐๐ บาท

(๒๑) หุ้น TFD-W๒ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๑๕ บาท มูลค่า ๓๐๐,๐๐๐ บาท

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า เงินลงทุนในหลักทรัพย์ที่เพิ่มขึ้นรวม ๘ แห่ง มูลค่า ๕๕,๑๔๖,๕๗๙ บาท ของผู้คัดค้านที่ ๑ กรณีผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นปกติหรือไม่ ทางไตสวนพยานผู้ร้องเบิกความว่า ภายหลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินพบว่า ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มีเงินลงทุนหมุนเวียนรวมมูลค่า ๖๘,๕๐๗,๐๔๓.๔๖ บาท ซึ่งเพิ่มขึ้นมากกว่าขณะเข้ารับตำแหน่ง ถึง ๔๖,๔๙๖,๘๙๔.๓๔ บาท จึงดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ชี้แจงได้ความว่า เกิดจาก “ภาวะตลาดกระทิง” คือมีปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์เป็นจำนวนมาก โดยเงินลงทุนในส่วนนี้มาจากเงินลงทุนในหุ้นขณะผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมีเงินลงทุนในหุ้นอยู่แล้วเป็นมูลค่า ๒๒,๐๑๐,๑๔๙.๑๒ บาท แต่เมื่อตรวจสอบบัญชีธนาคารของผู้คัดค้านที่ ๑ พบว่าภายหลังจากมีการขายหลักทรัพย์แล้วจะมีการถอนเงินสดออกไป และเมื่อจะซื้อหลักทรัพย์ จึงจะมีการนำเงินฝากเข้าบัญชีอีกครั้ง ส่วนผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ นำสืบว่า เงินลงทุนที่เพิ่มขึ้นของผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นการลงทุนตามปกติเมื่อมีจังหวะและโอกาส และได้ทำการซื้อขายจริงตามเอกสารหมาย ค.๑๕ หน้า ๑๘๔ ถึง ๑,๐๔๐ ค.๑๖ หน้า ๑,๐๓๐ ถึง ๒,๓๐๒ และ ค.๑๘ หน้า ๒,๓๒๒ ถึง ๒,๓๓๓ สำหรับเงินที่นำมาซื้อหุ้นนั้นเป็นเงินสะสมที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้กำไรจากการซื้อขายหุ้นระคนปนกันไปไม่อาจแยกแยะได้ชัดเจนเพราะไม่ได้จัดทำบัญชีไว้จึงไม่สามารถตรวจสอบการลงทุนย้อนหลังได้ และการตรวจสอบของคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินไม่ปรากฏหลักฐานว่าเป็นเงินลงทุนที่ได้มา

โดยไม่ถูกต้องจากการทำหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาแต่อย่างใด ทรัพย์สินส่วนนี้จึงไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้น ผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหา เห็นว่า ตามทางไต่สวนของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งมีภาระ การพิสูจน์ไม่มีรายละเอียดของแหล่งที่มาของเงินลงทุนในส่วนนี้ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ คงเป็นไปเช่นเดียวกับกรณีอื่น ๆ และพฤติการณ์ในส่วนนี้ได้ความว่า มีการเบิกถอนเงินสดออกไปจาก บัญชีเงินฝากทุกครั้งที่มีการลงทุน และมีเงินลงทุนจำนวนอื่นทั้งที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นกว่าเงินลงทุนที่ ผู้ถูกกล่าวหาแสดงในครั้งที่เข้ารับตำแหน่งทางการเมืองเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เห็นได้ว่า หากเป็นเงินลงทุนที่ ได้มาโดยสุจริตย่อมต้องมีคำอธิบาย หรือควรมีเอกสารหลักฐานถึงแหล่งที่มาของเงินว่ามาจาก การประกอบธุรกิจใด หรือหากเป็นนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพียงอย่างเดียวอย่างน้อยก็จะต้องจัดทำ เอกสารให้ปรากฏหลักฐานการซื้อขายหุ้นกรณีที่มีมูลค่ารวมเป็นจำนวนหลายสิบล้านบาทในช่วงเวลาที่ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในกรณีที่ถูกดำเนินคดีนี้ และเมื่อเห็นได้ว่า ผู้ถูก กล่าวหาดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพียงประมาณ ๙ เดือน จึงลาออกจากตำแหน่ง และในขณะที่พ้นจากตำแหน่งปรากฏว่ามีทรัพย์สินคือเงินลงทุนเพิ่มมากขึ้นมูลค่ารวม ๕๕,๑๔๖,๕๗๙ บาท ซึ่งเป็นจำนวนมากการเบิกความลอย ๆ ว่าเป็นการลงทุนตามปกติไม่พอพียงว่า เงินลงทุนของผู้คัดค้านที่ ๑ กรณีผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เพิ่มขึ้นมูลค่ารวม ๕๕,๑๔๖,๕๗๙ บาท ไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้คัดค้านที่ ๑ ศาลขอปที่จะพิพากษาให้ทรัพย์สินคือ หุ้นหรือเงินลงทุนตามมูลค่าหุ้นต่อไปนี้ให้ตกเป็นของแผ่นดินได้

(๑) หุ้น N-PARK จำนวน ๖๙,๐๓๐,๓๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๑๓ บาท มูลค่า ๘,๙๗๓,๙๓๙ บาท

(๒) หุ้น N-PARK จำนวน ๔๕,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๑๓ บาท มูลค่า ๕,๘๕๐,๐๐๐ บาท

(๓) หุ้น NDH (ที่ถูก KDH) จำนวน ๔๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๖๖.๒๕ บาท มูลค่า ๒,๖๕๐,๐๐๐ บาท

(๔) หุ้น WHA จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕๕.๕๐ บาท มูลค่า ๑๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท

(๕) หุ้น HMPRO จำนวน ๔๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑๖.๖๐ บาท มูลค่า ๖๖๔,๐๐๐ บาท

(๖) หุ่น LALIN จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ หุ่น ราคาหุ่นละ ๔.๐๔ บาท มูลค่า ๔,๐๔๐,๐๐๐ บาท

(๗) หุ่น TMI-W๑ จำนวน ๑,๐๑๒,๐๐๐ หุ่น ราคาหุ่นละ ๑.๙๗ บาท มูลค่า ๑,๙๙๓,๖๔๐ บาท

(๘) หุ่น NIPPON จำนวน ๒,๕๐๐,๐๐๐ หุ่น ราคาหุ่นละ ๗.๙๕ บาท มูลค่า ๑๙,๘๗๕,๐๐๐ บาท

มีปัญหาต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายว่า ทรัพย์สินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้คัดค้านที่ ๒ ถือครองไม่ว่าจะเป็นเงินลงทุนในหุ้นหรือที่ดินตามคำร้องเป็นทรัพย์สินที่ศาลมีอำนาจพิพากษาให้ตกเป็นของแผ่นดินหรือไม่ เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ บัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงในวันเข้ารับตำแหน่ง วันพ้นจากตำแหน่ง และวันที่พ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี แสดงว่ากฎหมายมีวัตถุประสงค์ที่จะเปรียบเทียบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจรัฐในระหว่างที่ดำรงตำแหน่ง รวมทั้งต้องการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะซึ่งเป็นบุคคลใกล้ชิดของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ตามกฎหมาย ประกอบกับตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๗/๒ วรรคหนึ่งบัญญัติว่า การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อพิสูจน์ความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน หรือการตรวจสอบทรัพย์สินจากการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หากมีพฤติการณ์ปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินรายการใดโดยไม่ชอบหรือมีพฤติการณ์อันควรเชื่อว่าจะมีการโอน ยักยอก แปรสภาพหรือซุกซ่อนทรัพย์สิน หรือปรากฏพฤติการณ์ว่ามีการถือครองทรัพย์สินแทน อันมีลักษณะเป็นการมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินหรือการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น เพื่อร้องขอให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน ดังนั้น การที่ทรัพย์สินหรือหนี้สินของคู่สมรสในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นเมื่อพ้นจากตำแหน่งมีการเปลี่ยนแปลงไปจากบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่งในลักษณะที่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

ศาลย่อมมีอำนาจมีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้นตกเป็นของแผ่นดินได้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ และมาตรา ๓๘ นอกจากนี้เมื่อมีการตรวจสอบเพื่อพิสูจน์ความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีของตนเองและผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งเป็นคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาย่อมต้องทราบดีว่าทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๑ เพิ่มขึ้นในลักษณะที่ผิดปกติ และข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนยังปรากฏเพียงว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยรับราชการที่โรงพยาบาลประสาท ต่อมาจึงลาออกไปทำงานในตำแหน่งผู้จัดการบริษัทฟลายนาว จำกัด มีรายได้เดือนละ ๕๐,๐๐๐ บาท ดังนั้นจากหน้าที่การงานเดิมของผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่น่าเชื่อว่าจะมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมูลค่า ๑๘๕,๙๒๐,๖๓๗.๗๖ บาท เมื่อทางไต่สวนปรากฏว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๒ พิสูจน์ไม่ได้ว่าทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยสุจริตและมีแหล่งที่มาของเงินได้อันชอบด้วยกฎหมายก่อนมีการแปรสภาพเป็นทรัพย์สินและเงินลงทุนในหุ้นจำนวนต่าง ๆ ดังนั้น เงินได้จากการขายหุ้น เงินลงทุนในหุ้น และทรัพย์สินตามที่วินิจฉัยมาข้างต้น จึงเป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติซึ่งศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองชอบที่จะพิพากษาให้ตกเป็นของแผ่นดินได้ และหากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินตามที่วินิจฉัยมาข้างต้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุความสิบปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔, ๓๗/๒, ๓๘ ประกอบมาตรา ๘๓

อนึ่ง มูลค่าเงินลงทุนในหลักทรัพย์ตามคำร้อง ปรากฏตามทางไต่สวนน่าเชื่อว่าหุ้นตามรายการที่ตรวจสอบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ดังต่อไปนี้ เป็นหุ้นจำนวนเดียวกันจึงเห็นควรพิพากษาให้ตกเป็นของแผ่นดินและกำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหารับผิดในมูลค่าหุ้นแต่เพียงจำนวนเดียว โดยให้หักมูลค่าหุ้นดังต่อไปนี้ออกจากมูลค่าที่ศาลจะพิพากษาให้ตกเป็นของแผ่นดิน

(๑) หุ้น N-PARK จำนวน ๑๕,๐๓๔,๘๕๔ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๓ บาท มูลค่า ๓๖๓,๘๔๓.๔๖ บาท

(๒) หุ้น EARTH จำนวน ๒,๑๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕ บาท มูลค่า ๑๐,๕๐๐ บาท

(๓) หุ้น PARTL (ที่ถูก PATKL) จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๔๐ บาท มูลค่า ๔๐,๐๐๐ บาท

(๔) หุ้น LIVE จำนวน ๒,๘๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑.๔๖ บาท มูลค่า ๔,๐๘๘ บาท

(๕) หุ้น N-PARK จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๓ บาท มูลค่า ๔๕๐,๐๐๐ บาท

นอกจากนี้เงินลงทุนในหุ้นตามคำร้องมีการถือครองระหว่างการดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง และมีมูลค่าไม่เท่ากันจึงเห็นควรกำหนดมูลค่าให้ผู้ถูกกล่าวหารับผิดชอบตามมูลค่าที่มีการถือครองครั้งแรก ในกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ สำหรับหุ้น NFC จำนวน ๙,๘๗๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑.๓๖ บาท มูลค่า ๑๓,๔๒๓.๒๐ บาท นั้นปรากฏว่าเป็นหุ้น ซึ่งมีอยู่ในวันที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีเข้ารับตำแหน่ง เอกสารหมายเลข ร.๑๑ หน้า ๑๔๖ ถึง ๑๖๓ และ ร.๑๒ หน้า ๒๐๕ ถึง ๒๒๑ ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ หุ้น NFC จำนวน ๙,๘๗๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑.๓๖ บาท มูลค่า ๑๓,๔๒๓.๒๐ บาท เป็นหุ้นจำนวนเดียวกันจึงไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ แต่อย่างไรก็ดี ศาลจึงไม่อาจวินิจฉัยให้หุ้น NFC จำนวน ๙,๘๗๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑.๓๖ บาท มูลค่า ๑๓,๔๒๓.๒๐ บาท ตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๘ ได้ นอกจากนี้แม้ว่าเงินได้จากการขายหุ้นบริษัทวินโคสต์ อินดัสเทรียล พาร์ค จำกัด (มหาชน) จำนวน ๑๖,๕๘๕,๕๓๗.๔๐ บาท จะเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ แต่เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า มีการนำเงินได้จำนวน ๑๖,๕๘๕,๕๓๗.๔๐ บาท ไปซื้อหุ้นและทรัพย์สินอื่น ซึ่งศาลได้วินิจฉัยให้ เงินได้ หุ้นและทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินแล้ว จึงไม่ต้องให้เงินจำนวน

๑๖,๕๘๕,๕๓๗.๔๐ บาท ตกเป็นของแผ่นดินอีก จึงให้หักมูลค่าหุ้นรวม ๘๘๑,๘๕๔.๖๖ บาท และเงินได้จากการขายหุ้นบริษัทวินโคสต์ อินดัสเทรียล พาร์ค จำกัด (มหาชน) จำนวน ๑๖,๕๘๕,๕๓๗.๔๐ บาท ออกจากมูลค่าทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติที่ศาลจะพิพากษาให้ตกเป็นของแผ่นดิน องค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตามที่วินิจฉัยมาข้างต้น รวมมูลค่า ๑๖๘,๔๕๓,๒๔๕.๗๐ บาท ตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔, ๓๘

พิพากษาให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติรวมมูลค่า ๑๖๘,๔๕๓,๒๔๕.๗๐ บาท ตามรายการดังต่อไปนี้ ตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔, ๓๘ ประกอบมาตรา ๘๓

๑. หุ้นบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ที่อยู่ในชื่อของ นางบุญทอง สุภารังษี ผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๓.๖๐ บาท มูลค่า ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท และหุ้นบริษัทดังกล่าวที่อยู่ในชื่อของผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ขายไปแล้วจำนวน ๙๒๓,๐๐๐ หุ้น เป็นเงิน ๓,๐๑๕,๒๑๔.๓๔ บาท

๒. หุ้นบริษัทวินโคสต์ อินดัสเทรียล พาร์ค จำกัด (มหาชน) ที่เหลือจากการขายในตลาดหลักทรัพย์ในวันที่พ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่จำนวน ๑,๐๐๐,๑๖๘ หุ้น มูลค่า ๓๙๐,๐๖๕.๕๒ บาท

๓. เงินได้จากการขายหุ้นบริษัทเอ็ม ลิ่งค์ เอเชีย คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๔,๑๘๗,๗๐๐ หุ้น เป็นเงิน ๕,๔๐๗,๑๖๓.๙๘ บาท

๔. เงินลงทุนที่เพิ่มขึ้นของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ในกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ มูลค่ารวม ๘,๕๗๒,๕๒๙.๘๒ บาท ดังนี้

๔.๑ เงินลงทุนของผู้ถูกกล่าวหาในบริษัทหลักทรัพย์อาร์เอชบี (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัทหลักทรัพย์โกลเบล็ก จำกัด ได้แก่

(๔.๑.๑) หุ้น N-PARK จำนวน ๑๕,๐๓๔,๘๕๔ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๓ บาท มูลค่า ๔๕๑,๐๔๕.๖๒ บาท

๔.๒ เงินลงทุนของผู้คัดค้านที่ ๑ ในบริษัทหลักทรัพย์อาร์เอชบี (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัทหลักทรัพย์โกลเบล็ก จำกัด มูลค่ารวม ๘,๑๒๑,๔๘๔.๒๐ บาท ได้แก่

(๔.๒.๑) หุ้น DEMCO-W๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑.๖๐ บาท
มูลค่า ๓๒,๐๐๐ บาท

(๔.๒.๒) หุ้น HTC จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕.๖๐ บาท มูลค่า
๑,๑๒๐,๐๐๐ บาท

(๔.๒.๓) หุ้น LIVE จำนวน ๒,๘๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๒๙ บาท มูลค่า ๘๑๒ บาท

(๔.๒.๔) หุ้น LIVE-W๑ จำนวน ๕,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๙ บาท มูลค่า
๔๕๐ บาท

(๔.๒.๕) หุ้น N-PARK จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๓ บาท
มูลค่า ๔๕๐,๐๐๐ บาท

(๔.๒.๖) หุ้น TGCI จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕.๑๐ บาท มูลค่า
๕๑๐,๐๐๐ บาท

(๔.๒.๗) หุ้น EARTH จำนวน ๒,๑๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๔.๖๘ บาท มูลค่า
๙,๘๒๘ บาท

(๔.๒.๘) หุ้น HTC จำนวน ๕๕๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕.๖๐ บาท มูลค่า
๓,๐๘๐,๐๐๐ บาท

(๔.๒.๙) หุ้น PARTL (ที่ถูก PATKL) จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ
๐.๔๐ บาท มูลค่า ๔๐,๐๐๐ บาท

(๔.๒.๑๐) หุ้น CCP จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒.๘๘ บาท มูลค่า
๕๗๖,๐๐๐ บาท

(๔.๒.๑๑) หุ้น N-PARK จำนวน ๓๐,๙๖๙,๗๑๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๒ บาท
มูลค่า ๖๑๙,๓๙๔.๒๐ บาท

(๔.๒.๑๒) หุ้น PT จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ราคาหุ้นละ ๓.๗๖ บาท มูลค่า
๗๕๒,๐๐๐ บาท

(๔.๒.๑๓) หุ้น TGCI จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕.๑๕ บาท มูลค่า ๕๑๕,๐๐๐ บาท

(๔.๒.๑๔) หุ้น TRUE จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๔.๑๖ บาท มูลค่า ๔๑๖,๐๐๐ บาท

๕. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๙๗๖๗ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ ๒๕.๖ ตารางวา ราคา ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท ของผู้คัดค้านที่ ๑

๖. เงินลงทุนที่เพิ่มขึ้นของผู้ถูกกล่าวหาและของผู้คัดค้านที่ ๑ ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในตำแหน่งที่ปรึกษานายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ มูลค่ารวม ๒๐,๕๑๕,๗๒๑.๐๔ บาท คือ

๖.๑ เงินลงทุนของผู้ถูกกล่าวหามูลค่ารวม ๒๕๙,๙๔๐ บาท ได้แก่

(๖.๑.๑) หุ้น TMI จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑.๒๙๙๗ บาท มูลค่า ๒๕๙,๙๔๐ บาท

๖.๒ เงินลงทุนของผู้คัดค้านที่ ๑ มูลค่ารวม ๒๐,๒๕๕,๗๘๑.๐๔ บาท ได้แก่

(๖.๒.๑) หุ้น WIN จำนวน ๑๖๘ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๔๓ บาท มูลค่า ๗๒.๒๔ บาท

(๖.๒.๒) หุ้น N-PARK จำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๐๒ บาท มูลค่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๖.๒.๓) หุ้น DEMCO จำนวน ๘๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕.๓๘ บาท มูลค่า ๔๓๐.๔๐ บาท

(๖.๒.๔) หุ้น TSF-W๒ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๑๘ บาท มูลค่า ๓๖๐,๐๐๐ บาท

(๖.๒.๕) หุ้น TMI จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒.๓๓ บาท มูลค่า ๑,๑๖๕,๐๐๐ บาท

(๖.๒.๖) หุ้น HTC จำนวน ๖๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒๐.๖๐ บาท มูลค่า ๑,๒๓๖,๐๐๐ บาท

(๖.๒.๗) หุ้น EARTH-W๓ จำนวน ๔๒๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๓.๕๒ บาท มูลค่า ๑,๔๗๘.๔๐ บาท

(๖.๒.๘) หุ้น APURE จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒.๐๘ บาท มูลค่า ๒,๐๘๐,๐๐๐ บาท

(๖.๒.๙) หุ้น BLAND จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๙๓ บาท
มูลค่า ๙๓๐,๐๐๐ บาท

(๖.๒.๑๐) หุ้น NINE จำนวน ๑๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๔.๘๘ บาท มูลค่า
๔๘,๘๐๐ บาท

(๖.๒.๑๑) หุ้น NIPPON จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๓.๔๒ บาท
มูลค่า ๕,๑๓๐,๐๐๐ บาท

(๖.๒.๑๒) หุ้น PM จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕.๘๐ บาท มูลค่า
๒,๙๐๐,๐๐๐ บาท

(๖.๒.๑๓) หุ้น PYLON-W๑๐ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒.๔๒ บาท
มูลค่า ๒๔๒,๐๐๐ บาท

(๖.๒.๑๔) หุ้น TFD จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒.๑๒ บาท มูลค่า
๒๑๒,๐๐๐ บาท

(๖.๒.๑๕) หุ้น TFD-W๑ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑.๑๔ บาท
มูลค่า ๑,๑๔๐,๐๐๐ บาท

(๖.๒.๑๖) หุ้น TMI จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๒.๓๔ บาท มูลค่า
๓,๕๑๐,๐๐๐ บาท

(๖.๒.๑๗) หุ้น TFD-W๒ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๑๕ บาท
มูลค่า ๓๐๐,๐๐๐ บาท

๗. เงินลงทุนที่เพิ่มขึ้นของผู้คัดค้านที่ ๑ กรณีผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
มูลค่ารวม ๕๕,๑๔๖,๕๗๙ บาท ได้แก่

(๗.๑) หุ้น N-PARK จำนวน ๖๙,๐๓๐,๓๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๑๓ บาท มูลค่า
๘,๙๗๓,๙๓๙ บาท

(๗.๒) หุ้น N-PARK จำนวน ๔๕,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๐.๑๓ บาท มูลค่า
๕,๘๕๐,๐๐๐ บาท

(๗.๓) หุ้น NDH (ที่ถูก KDH) จำนวน ๔๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๖๖.๒๕ บาท
มูลค่า ๒,๖๕๐,๐๐๐ บาท

(๗.๔) หุ้น WHA จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๕๕.๕๐ บาท มูลค่า
๑๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท

(๗.๕) หุ้น HMPRO จำนวน ๔๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑๖.๖๐ บาท มูลค่า ๖๖๔,๐๐๐ บาท

(๗.๖) หุ้น LALIN จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๔.๐๔ บาท มูลค่า ๔,๐๔๐,๐๐๐ บาท

(๗.๗) หุ้น TMI-W๑ จำนวน ๑,๐๑๒,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑.๙๗ บาท มูลค่า ๑,๙๙๓,๖๔๐ บาท

(๗.๘) หุ้น NIPPON จำนวน ๒,๕๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๗.๙๕ บาท มูลค่า ๑๙,๘๗๕,๐๐๐ บาท

หากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินตามคำพิพากษาข้างต้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุความสิบปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๓ ให้คินรถยนต์นั่งส่วนบุคคล ยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน กก ๑๑๑ เชียงใหม่ มูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท และหุ้น NFC จำนวน ๙,๘๗๐ หุ้น แก่เจ้าของ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นายจิรนิติ หะวานนท์

นายสุทธินันท์ เสียมสกุล

นางสาวปิยกุล บุญเพิ่ม

นายอธิป จิตต์สำเร็จ

นางวาสนา หงส์เจริญ

นายนิพนธ์ ช่วยสกุล

นายประสิทธิ์ เจริญถาวรโกคา

นายทรงศิลป์ ธรรมรัตน์

นายจักษ์ชัย เยพิทักษ์